

EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 20.12.2017
COM(2017) 791 final

2017/0358 (COD)

Predlog

DIREKTIVA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

**o bonitetnem nadzoru investicijskih podjetij ter o spremembi direktiv 2013/36/EU in
2014/65/EU**

(Besedilo velja za EGP)

{SWD(2017) 481 final}

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. OZADJE PREDLOGA

• Razlogi za predlog in njegovi cilji

Evropska unija potrebuje močnejše kapitalske trge, da bi spodbudila naložbe, sprostila nove vire financiranja za podjetja, ponudila gospodinjstvom boljše priložnosti ter okrepila ekonomsko in monetarno unijo. Komisija si prizadeva, da bi vse preostale temeljne elemente za dokončanje unije kapitalskih trgov vzpostavila do leta 2019.¹

Investicijska podjetja izvajajo različne storitve, ki investitorjem omogočajo dostop do trgov vrednostnih papirjev in izvedenih finančnih instrumentov (investicijsko svetovanje, upravljanje portfeljev, posredniške storitve, izvrševanje naročil ipd.). Investicijska podjetja in storitve, ki jih izvajajo, so v dobro delujoči uniji kapitalskih trgov ključnega pomena. Pomembno vlogo imajo pri olajševanju tokov prihrankov in naložb v EU, pri čemer se različne storitve uporabljajo za učinkovito razporejanje kapitala in upravljanje tveganj.

Investicijska podjetja so v vseh državah članicah. Po podatkih, ki jih je zbral Evropski bančni organ (EBA), je bilo ob koncu leta 2015 v Evropskem gospodarskem prostoru (EGP) 6 051 investicijskih podjetij.² Ta vključujejo podjetja, ki zagotavljajo omejen nabor storitev predvsem majhnim neprofesionalnim strankam, ter podjetja, ki ponujajo številne storitve širokemu naboru majhnih neprofesionalnih strank, profesionalnih strank in podjetij.

Po podatkih organa EBA okrog 85 % investicijskih podjetij v EGP svoje dejavnosti omejuje na:

- investicijsko svetovanje;
- sprejemanje in posredovanje naročil;
- upravljanje portfeljev in
- izvrševanje naročil.

Največ, približno polovica, investicijskih podjetij v EGP je v Združenem kraljestvu, pomembnem središču za kapitalske trge in investicijske dejavnosti. Sledijo mu Nemčija, Francija, Nizozemska in Španija. Večina investicijskih podjetij v EGP je malih ali srednjih. EBA ocenjuje, da približno osem investicijskih podjetij, večinoma skoncentriranih v Združenem kraljestvu, obvladuje okrog 80 % bilančne vsote vseh investicijskih podjetij v EGP.

Komisija je zato v svojem vmesnem pregledu akcijskega načrta za unijo kapitalskih trgov³ napovedala, da bo kot enega izmed novih prednostnih ukrepov za okrepitev kapitalskih trgov

¹ Glej Sporočilo o vmesnem pregledu akcijskega načrta za unijo kapitalskih trgov (COM(2017) 292 final, 8. junij 2017) ter Sporočilo o krepitvi povezanega nadzora za okrepitev unije kapitalskih trgov in finančnega povezovanja v spreminjajočem se okolju (COM(2017) 542 final, 20. september 2017).

² EBA report on investment firms, response to the Commission's call for advice of December 2014 (Poročilo organa EBA o investicijskih podjetjih, odgovor na prošnjo Komisije za mnenje iz decembra 2014) (EBA/Op/2015/20), Preglednica 12: Population of investment firms, by category, by country (Populacija investicijskih podjetij po kategorijah in državah), str. 96. <https://www.eba.europa.eu/documents/10180/983359/EBA-Op-2015-20+Report+on+investment+firms.pdf>

³ COM(2017) 292 final.

in vzpostavitev unije kapitalskih trgov predlagala učinkovitejši bonitetni in nadzorni okvir za investicijska podjetja, prilagojen njihovi velikosti in vrsti, s katerim naj bi se povečala konkurenca ter izboljšal dostop investitorjev do novih priložnosti in boljših načinov za upravljanje njihovih tveganj. Glede na osrednjo vlogo, ki so jo do zdaj na tem področju imela investicijska podjetja iz Združenega kraljestva, odločitev te države za izstop iz EU dodatno potrjuje potrebo po posodobitvi regulativne strukture v EU z namenom spodbujanja tega razvoja.

Predloga, ki obravnava to direktivo in spremljajočo uredbo („predloga“), sta bila vključena v delovni program Komisije za leto 2017 v okviru programa ustreznosti in uspešnosti predpisov. Njun namen je zagotoviti, da za investicijska podjetja veljajo kapitalske, likvidnostne in druge ključne bonitetne zahteve ter ustrezne nadzorniške ureditve, ki so prilagojene njihovemu poslovanju, vendar so dovolj stroge, da tveganja investicijskih podjetij zajamejo na bonitetno zanesljiv način, da bi zaščitile stabilnost finančnih trgov EU. Predloga sta rezultat pregleda, ki ga predpisujejo členi 493(2), 498(2) ter 508(2) in (3) Uredbe (EU) št. 575/2013 (uredbe o kapitalskih zahtevah ali CRR)⁴, ki skupaj z Direktivo 2013/36/EU (direktivo o kapitalskih zahtevah IV ali CRD IV)⁵ predstavlja sedanji bonitetni okvir za investicijska podjetja. Pri sprejemanju teh besedil sta sozakonodajalca sklenila, da bi bilo treba okvir za investicijska podjetja ponovno pregledati, saj so njegova pravila namenjena predvsem kreditnim institucijam.

V nasprotju s kreditnimi institucijami investicijska podjetja ne sprejemajo vlog ali dajejo posojil. To pomeni, da so precej manj izpostavljena kreditnemu tveganju in tveganju, da bi vlagatelji nenadoma dvignili svoj denar. Njihove storitve so osredotočene na finančne instrumente, ki se za razliko od vlog ne plačajo v nominalni vrednosti, temveč v vrednosti, ki se spreminja glede na gibanja na trgu. Kljub temu pa investicijska podjetja tekmujejo s kreditnimi institucijami pri zagotavljanju investicijskih storitev, ki jih lahko kreditne institucije ponujajo strankam na podlagi dovoljenja za opravljanje bančnih storitev. Kreditna institucija in investicijsko podjetje sta torej dve kakovostno različni instituciji, katerih glavni poslovni modeli so različni, vendar se storitve, ki jih lahko zagotavljata, nekoliko prekrivajo.

Bonitetna pravila EU veljajo za kreditne institucije in investicijska podjetja od leta 1993, ko je začel veljati prvi okvir EU, ki ureja dejavnosti investicijskih podjetij. Ta okvir, ki ga je nadomestila direktiva o trgih finančnih instrumentov (MiFID)⁶, januarja 2018 pa ga bo nadomestila direktiva MiFID II/uredba o trgih finančnih instrumentov (MiFIR)⁷, določa pogoje za izdajo dovoljenja ter organizacijske zahteve in zahteve glede poslovanja, ki jih mora investicijsko podjetje izpolniti, da lahko izvaja investicijske storitve za investitorje, ter druge zahteve v zvezi s pravilnim delovanjem finančnih trgov.

Bonitetni okvir za investicijska podjetja iz CRR/CRD IV deluje v povezavi z direktivo

⁴ Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 176, 27.6.2013, str. 1).

⁵ Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL L 176, 27.6.2013, str. 338).

⁶ Direktiva 2004/39/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004 o trgih finančnih instrumentov in o spremembah direktiv Sveta 85/611/EGS, 93/6/EGS in Direktive 2000/12/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter o razveljavitvi Direktive Sveta 93/22/EGS (UL L 145, 30.4.2004, str. 1).

⁷ Direktiva 2014/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o trgih finančnih instrumentov ter spremembi Direktive 2002/92/ES in Direktive 2011/61/EU (UL L 173, 12.6.2014, str. 349–496) in Uredba (EU) št. 600/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o trgih finančnih instrumentov in spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 173, 12.6.2014, str. 84).

MiFID. Običajno je namen bonitetnih zahtev za finančne institucije (i) zagotoviti, da imajo te institucije zadostna sredstva za ohranjanje svoje finančne uspešnosti in izvajanje svojih storitev skozi gospodarske cikle, ali (ii) omogočiti prenehanje njihovega poslovanja v skladu s predpisi, ne da bi to njihovim strankam povzročilo neupravičeno ekonomsko škodo ali ogrozilo stabilnost trgov, na katerih poslujejo. Zato bi morale te bonitetne zahteve upoštevati tveganja, ki so jim izpostavljene in jih predstavljajo različne finančne institucije, biti sorazmerne z verjetnostjo pojava teh tveganj ter na splošno vzpostaviti ravnotežje med zagotavljanjem varnosti in trdnosti različnih finančnih institucij ter preprečevanjem previsokih stroškov, zaradi katerih bi bilo lahko onemogočeno njihovo uspešno poslovanje.

Za sistemska investicijska podjetja, od katerih so številna določena kot globalne ali druge sistemske pomembne institucije v skladu s členom 131 direktive CRD IV, bi moral v skladu z revidiranim pristopom za njihovo določitev, določenim v predlogih, še vedno veljati okvir CRR/CRD IV, vključno s spremembami, ki jih je Komisija predlagala 23. novembra 2016⁸. Razlog za to je, da so ta podjetja navadno izpostavljena pomembnim tveganjem in prevzemajo pomembna tveganja po vsem enotnem trgu. Pri svojih dejavnostih so izpostavljena kreditnemu tveganju, pri katerem gre predvsem za obliko kreditnega tveganja nasprotne stranke in tržnega tveganja pri pozicijah, ki jih prevzemajo za svoj račun, bodisi za svoje stranke ali zase. Zaradi svoje velikosti in medsebojne povezanosti torej pomenijo večje tveganje za finančno stabilnost. Ob upoštevanju teh tveganj in zaradi zagotavljanja enakih konkurenčnih pogojev bi bilo treba taka sistemska investicijska podjetja obravnavati kot kreditne institucije.

Kot je navedeno v sporočilu Komisije iz septembra 2017 o pregledu evropskih nadzornih organov⁹, bi to med drugim tudi pomenilo, da poslovanje investicijskih podjetij v državah članicah, ki sodelujejo v bančni uniji, neposredno nadzoruje ECB v okviru enotnega mehanizma nadzora. Trenutno so ta podjetja večinoma skoncentrirana v Združenemu kraljestvu, vendar proučujejo načrte za selitev dela svojih dejavnosti v države EU-27, predvsem v tiste, ki sodelujejo v bančni uniji. Čeprav je teh podjetij malo, predstavljajo precej velik delež bilančne vsote in obsega poslov vseh investicijskih podjetij v EU.

Dejstvo, da je sedanji bonitetni okvir bolj kot na investicijska podjetja osredotočen na kreditne institucije in tveganja, ki so jim izpostavljene in jih predstavljajo, je za druga investicijska podjetja bolj problematično. Storitve, ki jih opravljajo ta podjetja, in tveganj, ki jih lahko povzročajo, obstoječa pravila večinoma ne urejajo izrecno. Izmed osmih investicijskih storitev, ki jih lahko investicijska podjetja opravljajo na podlagi direktive MiFID¹⁰, uredba CRR določa ustrezne jasne zahteve le za storitvi (i) poslovanje za svoj račun in (ii) prva prodaja finančnih instrumentov ali ponudba finančnih instrumentov z obveznostjo odkupa. Takih zahtev za druge investicijske storitve (sprejemanje in prenos

⁸ V skladu z drugim sklopom nasvetov organa EBA iz oktobra 2016 (Opinion of the European Banking Authority on the First Part of the Call for Advice on Investment Firms (mnenje Evropskega bančnega organa o prvem delu prošnje za mnenje o investicijskih podjetjih), <https://www.eba.europa.eu/documents/10180/1639033/Opinion+of+the+European+Banking+Authority+on+the+First+Part+of+the+Call+for+Advice+on+Investment+Firms+%28EBA-Op-2016-16%29.pdf>) je Komisija novembra 2016 predlagala, naj za investicijska podjetja, ki so v skladu s členom 131 direktive o kapitalskih zahtevah določena kot globalne ali druge sistemske pomembne institucije, še vedno velja revidirana uredba o kapitalskih zahtevah. Marca 2017 je bilo v tej skupini osem investicijskih podjetij, vsa s sedežem v Združenem kraljestvu. Komisija je prav tako predlagala, naj te spremembe na druga investicijska podjetja ne vplivajo. Glej predloge Komisije z dne 23. novembra 2016 za revizijo uredbe in direktive o kapitalskih zahtevah, https://ec.europa.eu/info/law/banking-prudential-requirements-directive-2013-36-eu/upcoming_en.

⁹ COM(2017) 542 final.

¹⁰ Z direktivo MiFID II bo na ta seznam dodana investicijska storitev „upravljanje organiziranega sistema trgovanja“.

naročil, izvrševanje naročil, upravljanje portfeljev, investicijsko svetovanje, ponudba finančnih instrumentov brez obveznosti odkupa, upravljanje večstranskega sistema trgovanja) v uredbi ni, kar pomeni, da so zadevna tveganja pokrita le približno. Čeprav so tveganja, ki jih te dejavnosti pomenijo za podjetje ter posledično za njegove stranke in širše trge, na katerih poslujejo, v nekaterih primerih majhna, pa navedeno pomeni, da niso ciljno zajeta.

To povzroča tri glavne težave, ki so ovrednotene v delovnem dokumentu služb, priloženem predlogoma.

Prvič, čeprav okvir različne vrste poslovnih profilov investicijskih podjetij do neke mere obravnava tako, da predvideva izjeme, za številna podjetja na splošno pomeni precejšnjo regulativno zapletenost. Drugič, njegove podrobne zahteve in izjeme so okvirno in na tveganja neobčutljivo merilo za obravnavo dejanskih tveganj, ki jih prevzemajo in predstavljajo investicijska podjetja ter so drugačna od tveganj bank. Tretjič, zaradi njegove inherentne zapletenosti in pomanjkanja občutljivosti na tveganja njegovo izvajanje v državah članicah povzroča razdrobljenost splošnega regulativnega okolja za investicijska podjetja, kar lahko vodi v škodljivo regulativno arbitražo. To bi lahko ogrozilo celovitost in delovanje enotnega trga.

Cilj predlogov je odpraviti težave obstoječega okvira ter hkrati olajšati začetek opravljanja in opravljanje dejavnosti investicijskih podjetij, kadar je to mogoče. Predloga tako določata bonitetni okvir, ki je bolj prilagojen njihovim poslovnim modelom. Vsebujeta ustreznejše in na tveganja občutljivejše zahteve za investicijska podjetja, pri čemer boljše obravnavata tveganja, ki jih ta dejansko predstavljajo in prevzemajo glede na različne vrste poslovnih modelov. Navsezadnje sta tudi bolj racionalizirani regulativni orodji, ki bonitetnim nadzornikom omogočata učinkovito izvajanje nadzora.

In končno, MiFID II in MiFIR sta bili sprejeti zaradi finančne krize, da bi se zajeli trgi vrednostnih papirjev, posredniki za naložbe in mesta trgovanja. Novi okvir krepi in nadomešča sedanji okvir MiFID I. V okviru revizije bonitetnega okvira za investicijska podjetja v EU je bila kot pomanjkljivost opredeljena odsotnost zahteve po obveznem poročanju za podjetja iz tretjih držav, ki delujejo v državah članicah prek podružnic. Nacionalni pristojni organi ne morejo redno ocenjevati obsega dejavnosti, povezanih s finančnimi storitvami, ki jih izvajajo podružnice podjetij iz tretjih držav na njihovih ozemljih. S tem predlogom bi se zato pristojnim organom zagotovila ustrezna orodja za spremljanje teh dejavnosti.

Kot zahtevajo členi uredbe CRR, je bil pregled bonitetnega okvira za investicijska podjetja izveden ob posvetovanju z EBA, Evropskim organom za vrednostne papirje in trge (ESMA) ter pristojnimi nacionalnimi organi, zastopanimi v teh evropskih nadzornih organih. EBA je decembra 2015 na podlagi prve prošnje za mnenje, ki jo je Komisija predložila decembra 2014, objavil svoje prvo poročilo o sedanjem bonitetnem okviru za investicijska podjetja, v katerem je pozval k spremembam sedanjega pristopa za vsa investicijska podjetja, razen za največja in najbolj sistemska¹¹. EBA je novembra 2016 na podlagi druge prošnje za mnenje, ki jo je Komisija predložila junija 2016, objavil dokument za razpravo z namenom posvetovanja, osredotočenega na morebitno novo bonitetno ureditev za veliko večino

¹¹ EBA report on investment firms, response to the Commission's call for advice of December 2014 (Poročilo organa EBA o investicijskih podjetjih, odgovor na prošnjo Komisije za mnenje iz decembra 2014) (EBA/Op/2015/20), <http://www.eba.europa.eu/documents/10180/983359/EBA-Op-2015-20+Report+on+investment+firms.pdf>.

investicijskih podjetij¹². Ob upoštevanju povratnih informacij in dodatnih podatkov, ki jih je skupaj s pristojnimi nacionalnimi organi zbral od investicijskih podjetij, je septembra 2017 objavil svoja končna priporočila¹³. Predloga temeljita na teh priporočilih v vseh ključnih vidikih, razen glede določitve sistemskih investicijskih podjetij zaradi razlogov, pojasnenih v spremnem delovnem dokumentu služb in povzetih v nadaljevanju v razdelku o oceni učinka.

- **Skladnost z veljavnimi predpisi s področja zadevne politike**

Ta predlog dopolnjuje potekajoči pregled ureditve iz CRR/CRD IV za kreditne institucije na podlagi predlogov, ki jih je Komisija sprejela 23. novembra 2016 in po katerih se lahko vsa nesistemska investicijska podjetja izogonejo uporabi njenih revidiranih določb¹⁴. Ta možnost je bila uvedena ob priznavanju dejstva, da te revidirane določbe niso bile oblikovane ob upoštevanju večine investicijskih podjetij in bi dodatno povečale zapletenost obstoječih pravil. Takrat je bil pregled bonitetne ureditve za večino investicijskih podjetij, ki je vključen tudi v tem predlogu, že v polnem teku, to, da bi se zanje v kratkem obdobju do začetka uporabe nove ureditve uporabljala še bolj zapletena ureditev, pa je veljalo za nesorazmerno. Ta predlog torej za večino investicijskih podjetij vzpostavlja novo ureditev, tako da jih v celoti izloči iz področja uporabe okvira CRR/CRD IV, v področju uporabe tega okvira, vključno z njegovimi revidiranimi določbami, pa ohrani samo sistemska investicijska podjetja, in sicer v skladu z revidiranim pristopom za njihovo določitev iz tega predloga.

Predlog je skladen tudi z direktivo MiFID in direktivo MiFID II/uredbo MiFIR. S tem ko določa bonitetne zahteve, ki so prilagojene poslovanju in tveganjem investicijskih podjetij, jasno določa, kdaj in zakaj se uporabljajo. Kot tak odpravlja nekatere primere samovoljne uporabe bonitetnih zahtev v sedanjem okviru, ki se pojavljajo zato, ker so te zahteve določene predvsem v povezavi z investicijskimi storitvami, navedenimi v direktivi MiFID, in ne z dejanskim nastankom tveganj v zvezi z vrsto in obsegom dejavnosti investicijskih podjetij.

- **Skladnost z drugimi politikami Unije**

Investicijska podjetja imajo pomembno vlogo pri olajševanju tokov naložb v EU. Skladno s tem je pregled tudi del pobud Komisije za zagotovitev močnega in pravičnega enotnega trga z dobro delujočim finančnim sistemom in unijo kapitalskih trgov, da bi mobilizirali naložbe ter spodbudili rast in ustvarjanje delovnih mest¹⁵. Primernejši bonitetni in nadzorni okvir z manjšimi stroški zagotavljanja skladnosti za investicijska podjetja naj bi prispeval k (i) izboljšanju splošnih pogojev za podjetja, (ii) številčnejšemu vstopanju na trg in s tem povečanju konkurence ter (iii) izboljšanju dostopa investitorjev do novih priložnosti in

¹² Designing a new prudential regime for investment firms (Priprava nove bonitetne ureditve za investicijska podjetja) (EBA/DP/2016/02), <https://www.eba.europa.eu/documents/10180/1647446/Discussion+Paper+on+a+new+prudential+regime+for+Investment+Firms+%28EBA-DP-2016-02+%29.pdf/cf75b87e-2db3-47a3-b1f3-8a30fa6962da>.

¹³ EBA opinion on the design of a new prudential framework for investment firms (Mnenje organa EBA o pripravi nove bonitetne ureditve za investicijska podjetja) (EBA/Op/2017/11), <http://www.eba.europa.eu/documents/10180/1976637/EBA+Advice+on+New+Prudential+Framework+on+Investment+Firms+%28EBA-Op-2017-11+%29.pdf>.

¹⁴ Predlogi Komisije z dne 23. novembra 2016 za revizijo uredbe in direktive o kapitalskih zahtevah, https://ec.europa.eu/info/law/banking-prudential-requirements-directive-2013-36-eu/upcoming_en.

¹⁵ Sporočilo o vmesnem pregledu akcijskega načrta za unijo kapitalskih trgov, junij 2017 (COM(2017) 292), https://ec.europa.eu/info/publications/mid-term-review-capital-markets-union-action-plan_en.

boljših načinov za upravljanje njihovih tveganj.

Revidirani pristop za določitev sistemskih investicijskih podjetij, za katera bi se moral še naprej uporabljati okvir CRR/CRD IV, je skladen tudi s ciljem izogibanja vrzelim v delovanju bančne unije. Najnovejša strukturna gibanja na trgih kažejo, da so strukture bančnih skupin iz tretjih držav v EU vse zapletenejše, pri čemer te skupine poslujejo prek subjektov, ki niso pod nadzorom ECB v okviru enotnega mehanizma nadzora. Kot je predstavljeno v sporočilu Komisije iz oktobra 2017 o dokončanju bančne unije¹⁶, so sistemska investicijska podjetja, s tem ko se v skladu s pristopom za njihovo določitev iz tega predloga zagotovi, da se zanje še naprej uporablja okvir CRR/CRD IV, vključena tudi v bonitetni nadzor, ki ga izvajajo bančni nadzorniki, kar zadeva njihovo poslovanje v državah članicah, ki sodelujejo v bančni uniji, pa v bonitetni nadzor, ki ga izvaja ECB.

2. PRAVNA PODLAGA, SUBSIDIARNOST IN SORAZMERNOST

• Pravna podlaga

V skladu s Pogodbo o delovanju Evropske unije so evropske institucije pristojne, da z direktivami določijo ustrezne določbe, da bi osebam olajšale začetek opravljanja in opravljanje poslovnih dejavnosti v EU (člen 53 PDEU). To se nanaša tudi na zakonodajo, ki ureja bonitetni nadzor ponudnikov finančnih storitev, v tem primeru investicijskih podjetij. Določbe te predlagane direktive v delu, ki se nanaša na investicijska podjetja, nadomeščajo določbe direktive CRD IV, ki prav tako temeljijo na členu 53 PDEU.

• Subsidiarnost

Predlog revidira in poenostavlja obstoječa pravila EU, ki urejajo bonitetno obravnavo investicijskih podjetij, zaradi (i) boljšega upoštevanja in obravnavanja tveganj v zvezi z njihovimi poslovnimi modeli, (ii) zagotovitve bolj enakih konkurenčnih pogojev med podjetji in (iii) okrepitve nadzorniškega zbliževanja. Da bi to dosegli, bi moral nov okvir EU nadomestiti obstoječega in ne bi smeli te izbire prenesti na regulativne okvire v posameznih državah članicah. Razlog za to je, da investicijska podjetja, ki imajo dovoljenje v skladu z direktivo MiFID, danes svoje storitve redno izvajajo za stranke prek meja EU. Če bi države članice ta pravila spremenila ločeno in nepovezano, bi lahko to povzročilo izkrivljanje konkurence in diskriminatorno obravnavo, kar bi razdrobilo enotni trg. Zaradi tega bi se lahko povečalo število primerov škodljive regulativne arbitraže, kar bi lahko, če bi se pojavile težave, imelo posredne učinke na finančno stabilnost in zaščito investitorjev v drugih državah članicah. To bi lahko tudi neugodno vplivalo na izbor in vrsto investicijskih storitev, ki so na voljo v posamezni državi članici, kar bi lahko poslabšalo splošno učinkovitost trga in možnost izbire investitorjev. Revidirana pravila bi morala preprečevati prevelike regulativne razlike in zagotavljati enake konkurenčne pogoje za vsa podjetja, ki imajo dovoljenje, na enotnem trgu.

• Sorazmernost

V okviru programa ustreznosti in uspešnosti predpisov je glavni cilj predloga zagotoviti, da bo novi okvir primernejši, relevantnejši in bolj sorazmeren v primerjavi z obstoječim okvirom za investicijska podjetja. Glede na to predlog vzpostavlja ravnotežje pri zagotavljanju, da so zahteve okvira hkrati:

- dovolj celovite in stroge, da lahko tveganja investicijskih podjetij zajemajo na bonitetno zanesljiv način, ter

¹⁶ COM(2017) 592 final.

- dovolj prožne, da lahko upoštevajo različne vrste poslovnih modelov, ne da bi ovirale njihovo sposobnost tržno učinkovitega delovanja.

Da bi se doseglo to ravnotežje, predlog ustrezno zagotavlja, da so stroški ureditve z vidika kapitalskih zahtev ter z njimi povezanih stroškov zagotavljanja skladnosti in administrativnih stroškov, ki nastanejo zato, ker je treba zaradi izvajanja novih zahtev in poročanja nadzornikom o skladnosti upravljati zaposlene in sisteme, čim manjši.

Kot je navedeno v spremnem delovnem dokumentu služb, naj bi se ti povezani stroški predvidoma stalno zmanjševali, pri čemer naj bi na začetku nastalo nekaj novih enkratnih stroškov. Z vidika kapitala je cilj glavne politične izbire, na kateri je temeljilo delo v zvezi s pregledom in ki vpliva na zgoraj navedeno, zagotoviti, da se kapitalske zahteve na ravni EU za investicijska podjetja skupno ne povečajo preveč. To se izraža v različnih distribucijskih učinkih za nekatere vrste podjetij, ki pa jih določbe predloga ublažijo tako, da se največji učinki uvedejo postopno in omejijo navzgor.

- **Izbira instrumenta**

Direktiva je bila izbrana, ker njene določbe nadomeščajo določbe iz direktive CRD IV, ki se nanašajo na investicijska podjetja. To zagotavlja, da lahko države članice njene določbe prenesejo v svojo zakonodajo v skladu z ustreznimi nacionalnimi upravnimi ureditvami, skladnimi z obstoječo prakso.

3. REZULTATI NAKNADNIH OCEN, POSVETOVANJ Z ZAINTERESIRANIMI STRANMI IN OCEN UČINKA

- **Naknadna ocena veljavne zakonodaje**

Ocena obstoječega okvira CRR/CRD IV, ki temelji zlasti na analizi, ki sta jo izvedla organa EBA in ESMA v svojem poročilu iz leta 2015¹⁷, ter na podobnem delu in analizi, ki so jih opravile strokovne službe Komisije, je povzeta v spremnem delovnem dokumentu služb.

Sklepna ugotovitev te ocene je, da obstoječa pravila, ki temeljijo na mednarodnih regulativnih standardih za velike bančne skupine in so usmerjena na tveganja bank, le delno dosegajo svoje cilje glede (i) zagotavljanja zadostnega kapitala za pokrivanje tveganj večine investicijskih podjetij, (ii) obvladovanja stroškov zagotavljanja skladnosti, (iii) zagotavljanja enakih konkurenčnih pogojev v celotni EU in (iv) zagotavljanja učinkovitega bonitetnega nadzora. Glede tega številne določbe obstoječega okvira veljajo za neučinkovite in neuspešne. Izjema so velika in sistemska investicijska podjetja, ki so zaradi svoje velikosti, profila tveganosti in medsebojne povezanosti z drugimi udeleženci na finančnih trgih po naravi podobna bankam.

Za ostala podjetja je bilo ugotovljeno, da obstoječe stanje povzroča (i) pretirano zapletenost in nesorazmerno obremenitev zaradi doseganja skladnosti, zlasti za številna mala in srednja podjetja, (ii) slabo prilagojene in za tveganja neobčutljive bonitetne metrike in zahteve za natančno zajetje tveganj investicijskih podjetij ter (iii) primere različnega izvajanja pravil na nacionalni ravni in razdrobljeno regulativno okolje v EU.

- **Posvetovanja z zainteresiranimi stranmi**

¹⁷ EBA report on investment firms, response to the Commission's call for advice of December 2014 (Poročilo organa EBA o investicijskih podjetjih, odgovor na prošnjo Komisije za mnenje iz decembra 2014) (EBA/Op/2015/20), <https://www.eba.europa.eu/documents/10180/983359/EBA-Op-2015-20+Report+on+investment+firms.pdf>.

Zainteresirane strani so bile med pregledom večkrat zaprosene za mnenje. Kar zadeva glavne mejnike, je organ EBA decembra 2015 na podlagi prve prošnje za mnenje, ki jo je Komisija predložila decembra 2014, objavil poročilo o sedanjem bonitetnem okviru za investicijska podjetja skupaj s predlogi za spremembe. To je celovita in javno dostopna analiza obstoječega stanja, s podatki o številu in vrstah investicijskih podjetij v državah članicah. Prispevala je k temu, da je bil pregled razširjen na zainteresirane strani, na katere zadevna pravila morda ne vplivajo neposredno, in jih spodbudila, da se vključijo v poznejšo razpravo.

EBA je 4. novembra 2016 objavil dokument za razpravo z namenom posvetovanja, osredotočenega na morebitno novo bonitetno ureditev za investicijska podjetja. Za predložitev pripomb je bil določen trimesečni rok. EBA je 3. julija 2017 objavil osnutek priporočil in zainteresirane strani pozval k predložitvi pripomb. Pri svojem delu se je oprl tudi na podrobno zbiranje podatkov, pri katerem so sodelovala investicijska podjetja, v njegovem imenu pa so ga v letih 2016 in 2017 v dveh fazah izvedli pristojni nacionalni organi.

Ker je EBA izvedel podrobno javno posvetovanje in zbiranje podatkov, je Komisija menila, da vzporedno splošno javno posvetovanje ni potrebno. Namesto tega so službe Komisije opravile ciljno posvetovanje z zainteresiranimi stranmi, da bi se zbrala dodatna stališča o glavnih elementih pregleda. Vključevalo je:

- okroglo mizo z zainteresiranimi stranmi iz zadevnega sektorja (investicijskimi podjetji, investitorji, odvetniškimi družbami, svetovalci) o osnutkih predlogov organa EBA za prihodnjo ureditev, ki je potekala 27. januarja 2017;
- delavnico o stroških sedanje ureditve, ki je potekala 30. maja 2017, in
- delavnico o osnutkih končnih priporočil organa EBA, ki je potekala 17. julija 2017.

Pregled je bil z državami članicami marca in oktobra 2017 obravnavan v Odboru za finančne storitve, junija in septembra 2017 pa v strokovni skupini za bančništvo, plačila in zavarovanje. Upoštevan je bil tudi prispevek zainteresiranih strani v zvezi z začetno oceno učinka, ki jo je opravila Komisija in je bila objavljena marca 2017¹⁸. Komisija je prav tako upoštevala prispevke, ki jih je pred tem prejela v okviru obsežnega poziva k predložitvi dokazov o učinkovitosti, doslednosti in skladnosti splošnega regulativnega okvira EU za finančne storitve, v katerih je več sodelujočih zainteresiranih strani izpostavilo različna vprašanja, pomembna za pregled¹⁹.

Investicijska podjetja predstavljajo različne poslovne modele, njihova stališča pa so navadno osredotočena na zanje specifične vidike zadevnih predlogov. To otežuje horizontalne primerjave relativne teže stališč zainteresiranih strani. Vseeno velika večina zainteresiranih strani na splošno pozdravlja prilagojen bonitetni okvir, ki bi bolje ustrezal njihovim poslovnim modelom. Pri tem poudarjajo, da je njihova sistemska pomembnost majhna in da bi morale biti kapitalske zahteve osredotočene na zagotavljanje, da lahko prenehajo poslovati v skladu s predpisi. Kar zadeva posebne zahteve, ki veljajo za njihov lastni poslovni model, so investicijska podjetja, ki opravljajo samo agencijske storitve in ne sklepajo poslov s finančnimi instrumenti z uporabo svoje bilance stanja, navadno kritična do predlogov, po katerih naj bi bile kapitalske zahteve vezane na velikost portfeljev strank, ki jih upravljajo linearno. Čeprav se številna podjetja, ki trgujejo za svoj račun, strinjajo, da ima glede

¹⁸ https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/initiatives/ares-2017-1546878_sl

¹⁹ Glej na primer različne odgovore, predložene v okviru poziva Komisije k predložitvi dokazov iz leta 2015 http://ec.europa.eu/finance/consultations/2015/financial-regulatory-framework-review/index_en.htm.

tveganj, ki jih prevzemajo in predstavljajo, obstoječi okvir za zajetje tržnega tveganja določene prednosti, druga podjetja, ki se ukvarjajo s trgovanjem, opozarjajo, da okvir pretirano poudarja tveganja v zvezi z metodami in produkti, s katerimi trgujejo. Ta mnenja so bila upoštevana pri umeritvi predlagane nove metrike tveganj (faktorji K – glej spodaj) ter možnosti postopnega uvajanja strožjih zahtev in določitve njihove zgornje meje.

- **Zbiranje in uporaba strokovnih mnenj**

Pregled je bil izveden na podlagi celovitega svetovanja organa EBA in ob posvetovanju z organom ESMA, kot zahtevajo ustrezni členi uredbe CRR, ki so pravna podlaga za pregled (zlasti člen 508(2) in (3)). Glavni dokumenti, ki jih je EBA objavil v zvezi s tem, so:

- poročilo iz decembra 2015, v katerem so predstavljeni celovita ocena obstoječega stanja in začetna priporočila za spremembe;
- dokument za razpravo iz novembra 2016, objavljen z namenom posvetovanja o obrisih morebitne nove ureditve, ter
- končno poročilo iz septembra 2017 s podrobnimi priporočili.

Natančna določitev priporočil za nove kapitalske zahteve je temeljila na podrobnem zbiranju podatkov, pri katerem so sodelovala investicijska podjetja in ki so ga v imenu organa EBA v letih 2016 in 2017 v dveh fazah izvedli pristojni nacionalni organi. Komisija je sodelovala od začetka do konca in je lahko s pridom izkoristila razprave, v okviru katerih so se presojale prednosti in slabosti podrobnih priporočil za politiko, in sicer še v času ko so te potekale.

- **Ocena učinka**

V skladu z zbirko orodij za boljše pravno urejanje (orodje št. 9) ocena učinka, ki jo opravi Komisija, ni potrebna, kadar je za izvedbo dela v zvezi z zasnovo politike in s tem povezane analize zadolžena agencija EU, če predlog Komisije ne odstopa močno od priporočil te agencije, službe Komisije pa menijo, da je njena ocena dovolj kakovostna.

Čeprav je Odbor za regulativni nadzor preučil osnutek ocene učinka v zvezi s to pobudo, je glede na to, da posebna naloga pregleda temelji na svetovanju evropskih nadzornih organov ter njihovem posvetovanju z zainteresiranimi stranmi in tehničnem delu, veljalo, da je za to primernejši delovni dokument služb. Cilj delovnega dokumenta služb, ki spremlja predloga, je zato pojasniti nasvete, ki so jih dali evropski nadzorni organi, vključno z rezultati njihove analize in posvetovanja, hkrati pa predstaviti stališča služb Komisije o njegovih sklepnih ugotovitvah z namenom usmerjanja Komisije pri odločanju.

V zvezi s kapitalskimi zahtevami EBA ocenjuje, da bi se glede na njegov nasvet te za vsa nesistemska investicijska podjetja v EU skupno povečale za 10 % v primerjavi z današnjimi zahtevami v okviru prvega stebra ter zmanjšale za 16 % v primerjavi s skupnimi zahtevami, ki se uporabljajo zaradi pribitkov v okviru drugega stebra. Porazdelitev teh učinkov med investicijskimi podjetji je odvisna od njihove velikosti ter tega, katere investicijske storitve zagotavljajo in kako se bodo zanje uporabljale nove kapitalske zahteve. Kot je podrobno navedeno v delovnem dokumentu služb Komisije, ki spremlja predloga, vključno z njegovo Prilogo II, je 10-odstotno skupno povečanje zahtev v okviru prvega stebra vsota znatno nižjih zahtev za nekatera podjetja in povečanja za več kot 10 % za druga. V zvezi z razpoložljivim kapitalom EBA ugotavlja, da le nekaj podjetij ne bi imelo dovolj kapitala za izpolnjevanje novih zahtev brez težav. To vključuje le majhno število podjetij, ki se ukvarjajo z investicijskim svetovanjem, podjetij, ki se ukvarjajo s trgovanjem, in podjetij, ki opravljajo več storitev. Vendar bi se lahko za podjetja iz te skupine, katerih zahteve bi se glede na

sedanje povečale več kot dvakrat, določila in več let uporabljala neka zgornja meja.

Sklepna ugotovitev spremnega delovnega dokumenta služb je, da priporočila organa EBA na splošno veljajo za ustrezno in sorazmerno sredstvo za učinkovito in uspešno doseganje ciljev pregleda v primerjavi z obstoječim stanjem. Splošneje gledano so nasveti organa EBA jasen pozitiven korak k vzpostavitvi bonitetnega okvira za investicijska podjetja, ki lahko zagotovi, da ta poslujejo na trdni finančni podlagi, hkrati pa ne ovira njihovih nadaljnjih možnosti poslovnega razvoja. Kot tak naj bi uravnoteženo prispeval k ciljem pregleda. Na eni strani naj bi pomagal zagotoviti bolj ciljno obravnavanje tveganj, ki jih investicijska podjetja pomenijo za stranke in trge, tako med tekočim poslovanjem teh podjetij kot tudi v primeru, da morajo prenehati poslovati. Na drugi strani naj bi pomagal zagotoviti, da lahko v celoti opravljajo svojo vlogo pri olajševanju tokov naložb v EU, kar je skladno s cilji unije kapitalskih trgov, da se za spodbujanje rasti in ustvarjanje delovnih mest mobilizirajo prihranki in naložbe.

Predlog se od priporočil organa EBA razlikuje le glede določitve sistemskih investicijskih podjetij. Namesto da se za to poskrbi v poznejši fazi, tako da se merila v zvezi s tem določijo v tehničnih pravilih za izvajanje zadevnih predlogov, kot to priporoča EBA, se zdi primernejše, da se to uredi že v samih predlogih, s čimer bi se zagotovili enaki regulativni konkurenčni pogoji med kreditnimi institucijami in sistemskimi investicijskimi podjetji. Glede tega predloga presegata okvir tistega, kar organ EBA svetuje v svojem mnenju o pregledu investicijskih podjetij, vendar s tem uresničujeta mnenje organa EBA o vprašanjih, povezanih z odločitvijo Združenega kraljestva za izstop iz Evropske unije²⁰.

- **Ustreznost in poenostavitev ureditve**

Kot je navedeno v spremnem delovnem dokumentu služb, naj bi se s poenostavitvijo bonitetnih pravil za veliko večino investicijskih podjetij precej zmanjšala njihova upravne breme in obremenitev zaradi zagotavljanja skladnosti. Različne nepotrebne regulativne zahteve in zahteve glede poročanja bi se lahko ukinile, tako da bi se lahko kapital, namenjen za regulativne namene, preusmeril v bolj produktivne namene. Predloga z določitvijo kapitalskih in drugih bonitetnih zahtev, vključno z zahtevami glede prejemkov in upravljanja, ki so sorazmerne glede na investicijska podjetja, prvič zmanjšujeta precejšnje stroške, ki jih imajo podjetja zaradi izpolnjevanja predvsem na banke osredotočenih zahtev v okviru sedanje ureditve. S tem bi bila odpravljena zapletena naloga usklajevanja poslovnih podatkov z neprimernim regulativnim okvirom in ureditvijo poročanja.

Ta poenostavitev naj bi med drugim najbolj koristila investicijskim podjetjem, ki so mala in srednja podjetja²¹. Bolj sorazmeren in primernejši bonitetni okvir zanje naj bi prispeval k izboljšanju pogojev za poslovanje, ovire za vstop na trg pa bi se zmanjšale. Z racionalizacijo zahtevnega okvira poročanja naj bi se denimo zmanjšali upravna bremena in stroški zagotavljanja skladnosti za mala in srednja podjetja, vključno z inovativnimi podjetji, ki si prizadevajo dosegati rast z digitalnimi sredstvi. Podobno naj bi predloga z izvzetjem malih in nepovezanih investicijskih podjetij iz sedanjih pravil o upravljanju in prejemkih, določenih v

²⁰ Opinion of the European Banking Authority on issues related to the departure of the United Kingdom from the European Union (Mnenje Evropskega bančnega organa o vprašanjih, povezanih z izstopom Združenega kraljestva iz Evropske unije), (EBA/Op/2017/12), 12. oktober 2017, <http://www.eba.europa.eu/documents/10180/1756362/EBA+Opinion+on+BREXIT+Issues+%28EBA-Op-2017-12+%29.pdf>.

²¹ V skladu z opredelitvijo iz Priporočila Komisije z dne 6. maja 2003 o opredelitvi mikro, malih in srednjih podjetij (UL L 124, 20.5.2003, str. 36–41) so to podjetja, ki zaposlujejo manj kot 250 oseb in dosegajo letni promet v višini največ 50 milijonov EUR in/ali katerih letna bilančna vsota skupaj ne presega 43 milijonov EUR.

skladu z veljavno direktivo CRD IV/uredbo CRR, zmanjšala administrativne stroške in stroške zagotavljanja skladnosti teh podjetij. Pričakovati je mogoče nekaj enkratnih stroškov prehoda na novo ureditev, saj bodo morala podjetja prenoviti sisteme upravljanja tveganj, posodobiti službe za varovanje zakonitosti poslovanja ter revidirati pogodbe z odvetniškimi družbami in drugimi ponudniki storitev, ki jih trenutno uporabljajo za lažje izpolnjevanje zahtev. Prihranki pri stroških zagotavljanja skladnosti naj bi na splošno prispevali k uresničevanju ciljev unije kapitalskih trgov, saj bodo lahko investicijska podjetja lažje opravljala svojo vlogo pri usmerjanju prihrankov investitorjev v produktivne namene.

Pri stroških zagotavljanja skladnosti naj bi podjetja prihranila od več deset tisoč do več sto tisoč evrov, odvisno od vrste in velikosti podjetja. Kako je to zmanjšanje stroškov zagotavljanja skladnosti povezano in primerljivo s spremembami kapitalskih zahtev za različne vrste podjetij, na tej stopnji še ni znano, vendar bi moralo biti upoštevano pri prihodnjem spremljanju in vrednotenju predlaganega okvira.

- **Temeljne pravice**

Predlog krepí uveljavljanje pravice različnih investicijskih podjetij, da jih pri poslovanju ne ovirajo pravila, namenjena predvsem drugim vrstam udeležencev na finančnih trgih. Z zakonodajnimi ukrepi v predlogih, ki določajo pravila glede prejemkov v investicijskih podjetjih, se upoštevajo načela, ki jih priznava Listina Evropske unije o temeljnih pravicah, zlasti svoboda gospodarske pobude ter pravica do kolektivnih pogajanj in ukrepov.

4. PRORAČUNSKE POSLEDICE

Predlog ne bo vplival na proračun EU.

5. DRUGI ELEMENTI

- **Načrti za izvedbo ter ureditev spremljanja, ocenjevanja in poročanja**

Spremembe, predvidene v predlogih, bi bilo treba oceniti, da bi se ugotovilo, v kolikšni meri so bili izpolnjeni naslednji cilji:

- preprostejše razvrščanje investicijskih podjetij v kategorije, pri katerem se upoštevajo njihovi različni profili tveganosti;
- sklop bonitetnih pravil, predvsem o kapitalskih zahtevah, likvidnostnih zahtevah, zahtevah glede prejemkov in zahtevah glede upravljanja, ki ustrezajo posebnim tveganjem, ki so jim izpostavljena investicijska podjetja, so sorazmerna s temi tveganji in občutljiva zanje, ter zagotavljajo, da se kapital razporeja tja, kjer je potreben;
- okvir, ki neposredno in bistveno ustreza tveganjem, povezanim z naravo in obsegom dejavnosti, ki jih izvajajo investicijska podjetja, ter s tem podpira začetek opravljanja dejavnosti; ter
- racionalizirana nadzorna orodja, ki omogočajo popoln in natančen nadzor nad poslovnimi praksami in s tem povezanimi tveganji.

V ta namen bi se lahko v okviru prihodnjega pregleda zbrale nekatere informacije, ki bi se uporabile kot kazalniki pri ocenjevanju učinka predlaganih sprememb, in sicer: (i) stroški zagotavljanja skladnosti z vidika zaposlenih, pravnega svetovanja in regulativnega poročanja, (ii) ravni kapitalskih zahtev, (iii) drugi novi stroški, npr. zaradi upoštevanja pravil glede likvidnosti, (iv) gibanje števila podjetij med različnimi kategorijami, (v) spremembe

pri uporabi pribitkov v okviru drugega stebra s strani pristojnih organov, (vi) primeri in učinki propada investicijskih podjetij v okviru nove ureditve ter (vii) razvoj velikosti investicijskih podjetij glede na višino sredstev in obseg naročil strank.

- **Natančnejša pojasnitev posameznih določb predloga**

Predmet urejanja in področje uporabe

Predlog določa zahteve za imenovanje bonitetnih nadzornikov, ustanovni kapital investicijskih podjetij, nadzorniška pooblastila pristojnih organov in njihova orodja za bonitetni nadzor investicijskih podjetij ter zahteve glede objav na področju bonitetne ureditve in nadzora, ki jih morajo upoštevati pristojni organi. Direktiva se uporablja za vsa investicijska podjetja iz direktive MIFID II, ki se začne uporabljati januarja 2018.

Imenovanje in pooblastila nadzornih organov

Predlog zahteva, da države članice imenujejo organ, pooblaščen za bonitetni nadzor na podlagi te direktive, s prenosom veljavnih določb iz CRD IV v to direktivo. Države članice lahko ta pooblastila prenesejo na obstoječi organ v obliki funkcije in pooblastil, dodeljenih na podlagi CRD IV, ali pa jih podelijo novemu organu.

Ustanovni kapital

Ravni ustanovnega kapitala glede na storitve in dejavnosti, ki jih smejo opravljati investicijska podjetja v skladu z direktivo MIFID, so popravljene in usklajene po vsej EU, tako da ravni, ki so bile določene v CRD IV, upoštevajo inflacijo od časa, ko so bile določene. Za manjša podjetja so določene prehodne ureditve, zlasti da po potrebi zagotovijo nove ravni ustanovnega kapitala.

Pooblastila domačega organa/organa države gostiteljice

Pristojnosti v skladu s CRD IV se podelijo domačim organom in organom države gostiteljice za bonitetni nadzor investicijskih podjetij. Vzpostaviti je treba ustrezno sodelovanje med organi.

Izmenjava informacij in poklicna skrivnost

Določbe za izmenjavo informacij med pristojnimi organi na področju bonitetnega nadzora in poklicne skrivnosti so sprejete na podlagi CRD IV in dopolnjujejo direktivo MiFID II.

Kazni

Na podlagi določb te direktive in [Uredbe (EU) št. ----/--] morajo države članice v skladu s CRD IV določiti učinkovite, sorazmerne in odvračilne upravne kazni in druge upravne ukrepe za kaznovanje kršitev.

Ustreznost notranjega kapitala ter nadzorniško pregledovanje in ovrednotenje

Za investicijska podjetja in pristojne organe so sprejete poenostavljene zahteve na podlagi zahtev v CRD IV za ocenjevanje primernosti ureditev in postopkov za zagotovitev, da podjetja izpolnjujejo določbe te direktive in [Uredbe (EU) št. ----/--].

Pristojni organi bi morali imeti pooblastila za pregledovanje in ovrednotenje bonitetnega položaja investicijskih podjetij in po potrebi za izvajanje pooblastil, da zahtevajo spremembe

na področjih, kot so notranje upravljanje in nadzor ter procesi in postopki za upravljanje tveganj, ter da po potrebi določijo dodatne zahteve, vključno zlasti z zahtevami glede kapitala in likvidnosti.

Upravljanje in prejemki

V skladu z oceno, ki jo je v svojem nasvetu²² podal EBA, in z ovrednotenjem te ocene EBA, ki so ga izvedle službe Komisije v delovnem dokumentu, ki spremlja predloga, so pravila o korporativnem upravljanju in prejemkih spremenjena tako, da zagotavljajo urejeno delovanje investicijskih podjetij in zaposlenim preprečujejo pretirano prevzemanje tveganj.

Namen teh pravil je hkrati odražati razlike med tveganji, ki jih predstavljajo kreditne institucije, in tveganji investicijskih podjetij. Šteje se, da ni sorazmerno uporabljati zahtev iz te direktive za ureditve upravljanja, politike in prakse prejemkov malih nepovezanih investicijskih podjetij. Namen predloga je zagotoviti doslednost pravil o prejemkih in upravljanju v različnih zakonodajnih aktih, med drugim v CRD IV ter direktivah 2009/65/ES (KNPVP) in 2011/61/EU (AIFMD).

Predlog ne določa posebne omejitve razmerja med variabilnimi in fiksnimi elementi variabilnih prejemkov, vendar pa zahteva, da investicijska podjetja sama določijo ustrezno razmerje. To upošteva morebiten vpliv, ki bi ga lahko imela določitev enega samega razmerja na pržnost stroškov in dobičkonosnost nekaterih investicijskih podjetij.

Ugotovitve v Poročilu Komisije COM(2016) 510 so pokazale, da zahteve glede odloga in izplačila v instrumentih na splošno niso učinkovite za mala in nezapletena investicijska podjetja ter za zaposlene, ki prejemajo nizke variabilne prejemke. Zato Komisija predlaga določitev praga na ravni podjetja in zaposlenih, pod katerim se bodo za investicijska podjetja in/ali zaposlene uporabljala odstopanja od uporabe pravil o odlogu in izplačilu v instrumentih.

Tretje države

Unija lahko s tretjimi državami sklene sporazume o načinu nadzorovanja izpolnjevanja zahtev preskusa kapitala skupine. Države članice in EBA se lahko z nadzornimi organi tretjih držav dogovorijo o ureditvah upravnega sodelovanja, da poenostavijo izmenjavo informacij.

Sistemska investicijska podjetja

Predlog uredbe, ki spremlja ta predlog direktive, vsebuje določbo, ki bi spremenila opredelitev kreditnih institucij tako, da bi vključila podjetja, katerih poslovanje vključuje tudi poslovanje za svoj račun ali izvedbo prodaje primarne izdaje finančnih instrumentov ali plasiranje finančnih instrumentov z obveznostjo odkupa, če je skupna vrednost sredstev podjetja 30 milijard EUR ali več. Ta predlog direktive vsebuje dodatne določbe o postopku zahtevka za izdajo dovoljenja kreditni instituciji.

22

<http://www.eba.europa.eu/documents/10180/1976637/EBA+Advice+on+New+Prudential+Framework+on+Investment+Firms+%28EBA-Op-2017-11+%29.pdf>

Predlog

DIREKTIVA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o bonitetnem nadzoru investicijskih podjetij ter o spremembi direktiv 2013/36/EU in 2014/65/EU

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 53(1) Pogodbe,
ob upoštevanju predloga Evropske komisije,
ob upoštevanju mnenja Evropske centralne banke,²³
ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora²⁴,
po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,
v skladu z rednim zakonodajnim postopkom,
ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Zanesljiv bonitetni nadzor je sestavni del regulativnih pogojev, po katerih lahko finančne institucije opravljajo storitve v Uniji. Za bonitetno obravnavo in nadzor investicijskih podjetij in kreditnih institucij se uporabljata Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta²⁵ ter Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta²⁶, izdaja dovoljenj in druge zahteve glede organizacije in poslovanja pa so zanje določene v Direktivi 2004/39/ES Evropskega parlamenta in Sveta²⁷.
- (2) Obstoječe bonitetne ureditve iz Uredbe (EU) št. 575/2013 in Direktive 2013/36/EU večinoma temeljijo na zaporednih različicah mednarodnih regulativnih standardov, ki jih je za velike bančne skupine določil Baselski odbor za bančni nadzor, in le deloma obravnavajo posebna tveganja, značilna za različne dejavnosti investicijskih podjetij. Posebne ranljivosti in tveganja, značilna za investicijska podjetja, bi bilo torej treba nadalje obravnavati z ustreznimi in sorazmernimi bonitetnimi ureditvami na ravni Unije.

²³ UL C [...], [...], str. [...].

²⁴ UL C [...], [...], str. [...].

²⁵ Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL L 176, 27.6.2013, str. 338).

²⁶ Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 176, 27.6.2013, str. 1)

²⁷ Direktiva 2004/39/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004 o trgih finančnih instrumentov in o spremembah direktiv Sveta 85/611/EGS, 93/6/EGS in Direktive 2000/12/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter o razveljavitvi Direktive Sveta 93/22/EGS (UL L 145, 30.4.2004, str. 1).

- (3) Dober bonitetni nadzor bi moral zagotavljati urejeno upravljanje investicijskih podjetij v najboljšem interesu njihovih strank. Upoštevati bi moral možnost, da investicijska podjetja in njihove stranke prevzamejo pretirana tveganja, ter različne stopnje tveganja, ki ga prevzemajo in predstavljajo investicijska podjetja. Cilj takega bonitetnega nadzora bi moral biti preprečiti nepotrebno upravno breme investicijskih podjetij.
- (4) Številne zahteve, ki izhajajo iz Uredbe (EU) št. 575/2013 in Direktive 2013/36/EU so namenjene obravnavanju tveganj, s katerimi se običajno srečujejo kreditne institucije. Zato so obstoječe zahteve v veliki meri prilagojene tako, da ohranijo posojilno zmogljivost kreditnih institucij v vseh gospodarskih ciklih in zaščitijo vlagatelje in davkoplačevalce pred morebitnim propadom, ter niso zasnovane za obravnavo različnih profilov tveganosti investicijskih podjetij. Investicijska podjetja nimajo velikih portfeljev posojil prebivalstvu in podjetjem ter ne sprejemajo vlog. Verjetnost, da bi njihov propad škodljivo vplival na finančno stabilnost na splošno je manjša kakor pri kreditnih institucijah. Tveganja, s katerimi se srečujejo in ki jih predstavljajo investicijska podjetja, so torej bistveno drugačna od tveganj, s katerimi se srečujejo in jih predstavljajo kreditne institucije, in ta razlika bi se morala jasno odražati v bonitetnem okviru Unije.
- (5) Razlike pri uporabi obstoječega okvira v različnih državah članicah ogrožajo enake konkurenčne pogoje za investicijska podjetja v Uniji. Navedene razlike so posledica splošne zapletenosti uporabe okvira za različna investicijska podjetja na podlagi storitev, ki jih opravljajo, kadar nacionalni organi prilagodijo ali poenostavijo tako uporabo v nacionalni zakonodaji ali v praksi. Ker obstoječi bonitetni okvir ne obravnava vseh tveganj, s katerimi se srečujejo in ki jih predstavljajo nekatere vrste investicijskih podjetij, se za nekatera investicijska podjetja v nekaterih državah članicah uporabljajo veliki kapitalski pribitki. Za obravnavo navedenih tveganj bi morale biti določene enotne določbe, da se bo zagotovil usklajen bonitetni nadzor investicijskih podjetij po vsej Uniji.
- (6) Zato je potrebna posebna bonitetna ureditev za investicijska podjetja, ki niso sistemska na podlagi velikosti in medsebojne povezanosti z drugimi finančnimi in gospodarskimi subjekti. Za sistemska investicijska podjetja pa bi se moral še naprej uporabljati obstoječi bonitetni okvir iz Direktive 2013/36/EU in Uredbe (EU) št. 575/2013. Navedena investicijska podjetja so vrsta investicijskih podjetij, za katera se zdaj uporablja okvir, določen z Direktivo 2013/36/EU in Uredbo (EU) št. 575/2013, ter niso upravičena do namenskih izjem od katerih koli njunih glavnih zahtev. Poslovni modeli in profili tveganosti največjih in medsebojno najbolj povezanih podjetij so podobni tistim, ki jih imajo pomembne kreditne institucije. Ta podjetja zagotavljajo bančnim podobne storitve in prevzemajo precejšnja tveganja. Velikost sistemskih investicijskih podjetij, njihovi poslovni modeli in profili tveganja predstavljajo enako grožnjo stabilnemu in pravilnemu delovanju finančnih trgov kakor velike kreditne institucije. Zato je primerno, da se za navedena investicijska podjetja še naprej uporabljajo določbe Direktive 2013/36/EU in Uredbe (EU) št. 575/2013.
- (7) V nekaterih državah članicah se lahko organi, pristojni za bonitetni nadzor investicijskih podjetij, razlikujejo od organov, pristojnih za nadzor ravnanja na trgu. Zato je treba vzpostaviti mehanizem za sodelovanje in izmenjavo informacij med navedenimi organi.

- (8) Evropski bančni organ (EBA) bi moral za pospeševanje harmonizacije nadzornih standardov in praks v Uniji ob tesnem sodelovanju z Evropskim organom za vrednostne papirje in trge (ESMA) še naprej imeti glavno pristojnost za usklajevanje in zbliževanje nadzornih praks na področju bonitetnega nadzora nad investicijskimi podjetji v Evropskem sistemu finančnega nadzora (ESFS).
- (9) Zahtevana raven ustanovnega kapitala investicijskega podjetja bi morala biti odvisna od storitev in dejavnosti, za katere ima to investicijsko podjetje dovoljenje v skladu z Direktivo 2004/39/ES. Ker lahko države članice v določenih primerih znižajo zahtevano raven ustanovnega kapitala, kot je določeno v Direktivi 2013/36/EU, in zaradi neenakomernega izvajanja navedene direktive se zahtevane ravni ustanovnega kapitala po Uniji razlikujejo. Da bi odpravili tako razdrobljenost, bi bilo treba zahtevano raven ustanovnega kapitala poenotiti.
- (10) Čeprav so investicijska podjetja odstranjena iz področja uporabe Direktive 2013/36/EU in Uredbe (EU) št. 575/2013, bodo nekateri pojmi, uporabljeni v okviru Direktive 2013/36/EU oziroma Uredbe (EU) št. 575/2013, ohranili svoj dobro uveljavljen pomen. Da bi se omogočilo in olajšalo dosledno razumevanje takih pojmov, ko se ti uporabljajo v zakonodajnih aktih Unije v zvezi z investicijskimi podjetji, se sklicevanje v takih zakonodajnih aktih Unije na ustanovni kapital investicijskih podjetij, nadzorna pooblastila pristojnih organov za investicijska podjetja, proces ocenjevanja ustreznosti notranjega kapitala investicijskih podjetij, proces nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja pristojnih organov za investicijska podjetja ter določbe glede upravljanja in prejemkov, ki se uporabljajo za investicijska podjetja, šteje kot sklicevanje na ustrezne določbe v tej direktivi.

Kar zadeva sklicevanja na znesek ustanovnega kapitala, se uporablja naslednja korelacija. Za ravni ustanovnega kapitala, določene v členu 8 te direktive, bi bilo treba od začetka uporabe te direktive šteti, da nadomeščajo sklice na ravni ustanovnega kapitala, določene z Direktivo 2013/36/EU, kot sledi: za ustanovni kapital investicijskih podjetij iz člena 28 Direktive 2013/36/EU bi bilo treba šteti, da se sklicuje na člen 8(1); za ustanovni kapital investicijskih podjetij iz člena 29 ali 31 Direktive 2013/36/EU bi bilo treba šteti, da se sklicuje na člen 8(2) ali (3), odvisno od vrste investicijskih storitev in dejavnosti investicijskega podjetja; za ustanovni kapital iz člena 30 Direktive 2013/36/EU bi bilo treba šteti, da se sklicuje na člen 8(1).

- (11) Za pravilno delovanje notranjega trga mora biti za nadzor finančne trdnosti investicijskega podjetja in zlasti njegove kapitalske ustreznosti odgovoren pristojni organ njegove matične države članice. Da bi se učinkovit nadzor investicijskih podjetij zagotovil tudi v drugih državah članicah, v katerih zagotavljajo storitve ali imajo podružnico, bi bilo treba zagotoviti tesno sodelovanje s pristojnimi organi teh držav članic.
- (12) Za informativne in nadzorne namene, zlasti pa za zagotovitev stabilnosti finančnega sistema bi morali pristojni organi držav članic gostiteljic imeti možnost, da v posameznih primerih izvedejo preverjanja na kraju samem in inšpekcijske preglede dejavnosti podružnic investicijskih podjetij na njihovem ozemlju ter zahtevajo informacije o dejavnostih teh podružnic. Za nadzorniške ukrepe za navedene podružnice pa bi morala ostati odgovorna matična država članica.
- (13) Pristojni organi bi morali pri opravljanju svojih nadzorniških nalog in izmenjavi zaupnih informacij zaradi varstva komercialno občutljivih informacij spoštovati pravila o poklicni skrivnosti.

- (14) Za krepitev bonitetnega nadzora investicijskih podjetij ter za zaščito strank investicijskih podjetij bi morali revizorji pristojnim organom nemudoma poročati o dejstvih, ki bi lahko resno vplivala na finančni položaj investicijskega podjetja ali na njegovo administrativno in računovodsko organizacijo.
- (15) Obdelava osebnih podatkov za namene te direktive bi morala potekati v skladu z Uredbo (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta²⁸ ter Uredbo (EU) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta²⁹. V primerih, v katerih ta direktiva dovoljuje izmenjavo osebnih podatkov s tretjimi državami, bi se morale uporabljati ustrezne določbe poglavja V Uredbe (EU) 2016/679 in člena 9 Uredbe (EU) št. 45/2001.
- (16) Za zaščito skladnosti z obveznostmi iz te direktive in [Uredbe (EU) ---/--- [IFR]] bi morale države članice določiti učinkovite, sorazmerne in odvračilne upravne kazni in druge upravne ukrepe. Da bi zagotovili, da bodo imele upravne kazni odvračilni učinek, bi jih bilo treba objaviti, razen v nekaterih ustrezno opredeljenih okoliščinah. Da se bodo lahko obveščeno odločali glede svojih investicijskih možnosti, bi morali imeti stranke in investitorji dostop do informacij o upravnih kaznih in ukrepih, naloženih investicijskim podjetjem.
- (17) Za ugotavljanje morebitnih kršitev nacionalnih določb, ki prenašajo to direktivo, in kršitev [Uredbe (EU) ---/--- [IFR]] bi morale imeti države članice potrebna preiskovalna pooblastila in bi morale vzpostaviti učinkovite mehanizme za poročanje o morebitnih ali dejanskih kršitvah.
- (18) Investicijska podjetja bi morala imeti notranji kapital, ki je glede na posebna tveganja, katerim so ali bi lahko bila izpostavljena, ustrezen v smislu količine, kakovosti in razporeditve. Pristojni organi bi morali zagotoviti, da investicijska podjetja vzpostavijo primerne strategije in procese za ocenjevanje in ohranjanje ustreznosti svojega notranjega kapitala.
- (19) Pooblastila za nadzorniško pregledovanje in ovrednotenje bi morala ostati pomembno regulativno orodje, ki pristojnim organom omogoča ocenjevanje kvalitativnih elementov, vključno z notranjim upravljanjem in nadzorom ter postopki za upravljanje tveganj, in ki po potrebi določa dodatne zahteve, vključno zlasti z zahtevami glede kapitala in likvidnosti.
- (20) Za uskladitev prejemkov s profilom tveganosti investicijskega podjetja in za zagotavljanje enakih konkurenčnih pogojev bi bilo treba za investicijska podjetja uporabljati jasne ureditve korporativnega upravljanja in pravila o prejemkih, ki upoštevajo razlike med kreditnimi institucijami in investicijskimi podjetji. Mala in nepovezana investicijska podjetja pa bi bilo treba izvzeti iz teh pravil, ker so določbe glede prejemkov in korporativnega upravljanja v Direktivi 2014/65/EU dovolj izčrpne za te vrste podjetij.
- (21) Podobno so ugotovitve v Poročilu Komisije COM(2016) 510³⁰ pokazale, da zahteve za odlog in izplačilo v instrumentih iz Direktive 2013/36/EU niso primerne za mala

²⁸ Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (UL L 119, 4.5.2016, str. 1).

²⁹ Uredba (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov (UL L 8, 12.1.2001, str. 1).

³⁰ Poročilo Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu Ocena pravil o prejemkih v skladu z Direktivo 2013/36/EU in Uredbo (EU) št. 575/2013 (COM(2016) 510 final).

in nezapletena investicijska podjetja ali za zaposlene z nizkimi variabilnimi prejemki. Za zagotavljanje nadzorniškega zblíževanja in enakih konkurenčnih pogojev so potrebna jasna, dosledna in usklajena merila za identifikacijo investicijskih podjetij in posameznikov, ki so oproščeni navedenih zahtev. Hkrati pa je pristojnim organom primerno ponuditi določeno prožnost, da lahko sprejmejo strožji pristop, kadar se jim ta zdi potreben.

- (22) Primerno je, da se investicijskim podjetjem ponudi določena prožnost glede načina uporabe nedenarnih instrumentov pri plačevanju variabilnih prejemkov, če taki instrumenti učinkovito dosegajo cilje usklajevanja interesov zaposlenih z interesi raznih zainteresiranih strani, kot so delničarji in upniki, ter prispevajo k uskladitvi variabilnih prejemkov s profilom tveganosti investicijskega podjetja.
- (23) Prihodki investicijskih podjetij v obliki nadomestil, provizij in drugih prihodkov iz opravljanja različnih investicijskih storitev so zelo nestanovitni. Omejitev variabilne sestavine prejemkov na delež fiksne sestavine prejemka bi vplivala na zmožnost podjetja, da zmanjša prejemke, ko so njegovi prihodki nižji, in bi lahko povzročila povečanje fiksnih stroškov podjetja, kar bi ogrozilo njegovo zmožnost, da preživi obdobja gospodarske recesije ali nižjih prihodkov. Da se navedena tveganja preprečijo, za nesistemska investicijska podjetja ne bi smelo biti določeno eno samo največje dovoljeno razmerje med variabilnimi in fiksnimi sestavinami prejemkov. Navedena investicijska podjetja bi morala ustrezna razmerja določiti sama.
- (24) V odziv na naraščajoče zahteve javnosti po davčni preglednosti in spodbujanju družbene odgovornosti investicijskih podjetij je primerno, da se zahteva, da investicijska podjetja razkrijejo določene informacije, med drugim informacije o ustvarjenih dobičkih, plačanih davkih in prejetih javnih subvencijah.
- (25) Da bi se obravnavala tveganja na ravni skupine, ki jo sestavljajo samo investicijska podjetja, bi se morala metoda bonitetne konsolidacije, ki jo zahteva Uredba (EU) št. 575/2013, v primeru takih skupin nadomestiti s preskusom kapitala skupine. Določitev nadzornika skupine pa bi morala temeljiti na enakih načelih, kot se uporabljajo za nadzor na konsolidirani podlagi. Za zagotovitev ustreznega sodelovanja bi morali biti glavni elementi usklajevalnih ukrepov, in zlasti zahteve glede obveščanja v izrednih razmerah ali ureditve sodelovanja in usklajevanja, podobni glavnim elementom usklajevanja, ki se uporabljajo v okviru enotnih pravil za kreditne institucije.
- (26) Po eni strani bi morala biti Komisija sposobna predložiti Svetu priporočila za pogajanja o sporazumih med Unijo in tretjimi državami za praktično izvajanje nadzora, ali investicijska podjetja, katerih nadrejena oseba ima sedež v tretji državi, in investicijska podjetja, ki poslujejo v tretji državi in katerih nadrejena oseba ima sedež v Uniji, izpolnjujejo zahteve preskusa kapitala skupine. Po drugi strani pa bi morale države članice in EBA prav tako imeti možnost vzpostaviti upravne ureditve s tretjimi državami za opravljanje svojih nadzorniških nalog.
- (27) Za zagotovitev pravne varnosti in preprečevanje prekrivanja med trenutnim bonitetnim okvirom, ki se uporablja tako za kreditne institucije kot za investicijska podjetja, in to direktivo, se Uredba (EU) št. 575/2013 in Direktiva 2013/36/EU spremenita tako, da se investicijska podjetja izvzamejo iz njunega področja uporabe. Vendar bi morale za investicijska podjetja, ki so del bančne skupine, še naprej veljati tiste določbe v Uredbi (EU) št. 575/2013 in Direktivi 2013/36/EU, ki so relevantne za bančno skupino, kot so določbe o vmesni nadrejeni osebi v EU iz [člena 21b]

Direktive 2013/36/EU in pravila o bonitetni konsolidaciji iz poglavja 2 naslova 2 dela 1 Uredbe (EU) št. 575/2013.

- (28) Treba je določiti, katere korake morajo izvesti podjetja, da preverijo, ali spadajo pod opredelitev kreditne institucije, kot je navedena v členu 4(1)(1)(b) Uredbe (EU) št. 575/2013, in morajo torej pridobiti dovoljenje kot kreditne institucije. Ker nekatera investicijska podjetja že opravljajo dejavnosti iz točk (3) in (6) oddelka A Priloge I k Direktivi 2014/65/EU, je treba tudi zagotoviti jasnost glede veljavnosti vsakega dovoljenja, izdanega za navedene dejavnosti.
- (29) Da se zagotovi učinkovit nadzor, je pomembno, da podjetja, ki izpolnjujejo pogoje iz člena 4(1)(1)(b) Uredbe (EU) št. 575/2013, zaprosijo za izdajo dovoljenja kot kreditna institucija. Zato bi morali imeti pristojni organi možnost uporabiti kazni za podjetja, ki ne zaprosijo za izdajo tega dovoljenja.
- (30) Sprememba opredelitve kreditne institucije v Uredbi (EU) št. 575/2013 z Uredbo [Uredba (EU) ---/--- [IFR]] lahko od začetka veljavnosti uredbe zajema tudi investicijska podjetja, ki že poslujejo na podlagi dovoljenja, izdanega v skladu z Direktivo 2014/65/EU. Tem podjetjem bi moralo biti dovoljeno nadaljevati poslovanje na podlagi dovoljenja kot investicijsko podjetje, dokler se jim ne izda dovoljenje kot kreditna institucija. Vlogo za izdajo dovoljenja kot kreditna institucija bi morala vložiti najpozneje, ko njihova povprečna mesečna bilančna vsota dvanajst mesecev zapored presega enega od pragov iz člena 4(1)(1)(b) Uredbe (EU) št. 575/2013. Če investicijsko podjetje po datumu začetka veljavnosti te direktive preseže enega od pragov iz člena 4(1)(1)(b) Uredbe (EU) št. 575/2013, bi se morala njegova povprečna mesečna bilančna vsota izračunati z upoštevanjem dvanajstih zaporednih mesecev pred navedenim datumom. Navedena investicijska podjetja bi morala vložiti vlogo za izdajo dovoljenja kot kreditna institucija najpozneje eno leto in en dan po začetku veljavnosti te direktive.
- (31) Sprememba opredelitve kreditne institucije v Uredbi (EU) št. 575/2013 z Uredbo [Uredba (EU) ---/--- [IFR]] lahko vpliva tudi na podjetja, ki so že zaprosila za dovoljenje kot investicijsko podjetje v skladu z Direktivo 2014/65/EU in ki še čakajo na rešitev prošnje. Take vloge bi se morale posredovati pristojnim organom na podlagi Direktive 2013/36/EU in se obravnavati v skladu z določbami za izdajo dovoljenja iz navedene direktive, če predvidena bilančna vsota podjetja izpolnjuje enega od pragov iz člena 4(1)(1)(b) Uredbe (EU) št. 575/2013.
- (32) Za podjetja iz člena 4(1)(1)(b) Uredbe (EU) št. 575/2013 bi se morale uporabljati tudi vse zahteve za dostop do dejavnosti kreditnih institucij, določene v naslovu III Direktive 2013/36/EU, vključno z določbami o odvzemu dovoljenja v skladu s členom 18 navedene direktive. Člen 18 navedene direktive pa bi bilo treba spremeniti, da se zagotovi, da lahko pristojni organi tudi odvzamejo dovoljenje, izdano kreditni instituciji, če ta kreditna institucija uporablja dovoljenje izključno za opravljanje dejavnosti iz člena 4(1)(1)(b) Uredbe (EU) št. 575/2013, njena povprečna bilančna vsota pa je 5 zaporednih let manjša od pragov iz navedenega člena 4(1)(1)(b).
- (33) V skladu s členom 39 Direktive 2014/65/EU za podjetja iz tretjih držav, ki opravljajo finančne storitve v EU, veljajo nacionalni režimi, ki lahko zahtevajo ustanovitev podružnice v državi članici. Da bi se olajšalo redno spremljanje in ocenjevanje dejavnosti, ki jih v Uniji prek podružnic izvajajo podjetja iz tretjih držav, bi bilo treba pristojne organe obvestiti o obsegu in področju storitev in dejavnosti, ki se izvajajo prek podružnic na njihovem ozemlju.

- (34) EBA je v sodelovanju z ESMA izdal poročilo na podlagi temeljite analize ozadja, zbiranja podatkov in posvetovanja za prilagojeno bonitetno ureditev za vsa nesistemska investicijska podjetja, ki je podlaga za revidirani bonitetni okvir za investicijska podjetja.
- (35) Da bi se zagotovila usklajena uporaba te direktive, bi moral biti EBA zadolžen za pripravo tehničnih standardov, ki določajo informacije, ki bi si jih morali izmenjevati organi matične države in organi države gostiteljice v okviru nadzora, ter kako morajo investicijska podjetja oceniti obseg svojih dejavnosti za namene zahtev notranjega upravljanja in zlasti, ali so malo in nepovezano podjetje. Tehnični standardi bi morali tudi določati, kateri zaposleni imajo pomemben vpliv na profil tveganja podjetij za namene določb o prejemkih ter instrumente dodatnega temeljnega in dodatnega kapitala, ki se lahko uporabljajo za variabilne prejemke. In končno, tehnični standardi bi morali določati elemente za oceno obsega uporabe zahtev o notranjem upravljanju, preglednosti, obravnavanju tveganj in prejemkih, uporabo dodatnih kapitalskih zahtev s strani pristojnih organov ter delovanje kolegijev nadzornikov.
- (36) Da bi se zagotovila enotna uporaba te direktive in upoštevali dogodki na finančnih trgih, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo za sprejetje aktov v skladu s členom 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije v zvezi s podrobnejšo določitvijo opredelitev v tej direktivi, oceno notranjega kapitala in tveganj investicijskih podjetij ter pooblastili pristojnih organov glede nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja. Zlasti je pomembno, da se Komisija pri svojem pripravljalnem delu ustrezno posvetuje, tudi na ravni strokovnjakov, in da se ta posvetovanja izvedejo v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu o boljši pripravi zakonodaje z dne 13. aprila 2016. Za zagotovitev enakopravnega sodelovanja pri pripravi delegiranih aktov Evropski parlament in Svet zlasti prejmeta vse dokumente sočasno s strokovnjaki iz držav članic, njuni strokovnjaki pa se lahko redno udeležujejo sestankov strokovnih skupin Komisije, ki zadevajo pripravo delegiranih aktov.
- (37) Na Komisijo bi bilo treba prenesti izvedbena pooblastila za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja te direktive, zlasti pa v zvezi s sprejetjem osnutka izvedbenih tehničnih standardov, ki ga pripravi EBA, glede zahtev za izmenjavo informacij med pristojnimi organi, in, da bi se upoštevali dogodki na gospodarskem in monetarnem področju, v zvezi z zahtevami glede stopenj ustanovnega kapitala za investicijska podjetja. Navedena pooblastila bi se morala izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta³¹.
- (38) Ker cilja te uredbe, in sicer vzpostavitve učinkovitega in sorazmernega bonitetnega okvira, ki bo zagotovil, da bodo investicijska podjetja z dovoljenjem za poslovanje v Uniji, poslovala na trdni finančni podlagi in se bodo ustrezno upravljala, tudi v najboljšem interesu svojih strank, države članice same ne morejo zadovoljivo doseči, temveč bi se zaradi njegovega obsega in učinkov lažje dosegel na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti, kot je določeno v navedenem členu, ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev.

³¹ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

- (39) Države članice so se v skladu s skupno politično izjavo držav članic in Komisije o obrazložitenih dokumentih z dne 28. septembra 2011³² zavezale, da bodo v upravičenih primerih uradnemu obvestilu o svojih ukrepih za prenos priložile enega ali več dokumentov, v katerih bo pojasnjeno razmerje med sestavnimi deli direktive in ustreznimi deli nacionalnih instrumentov za prenos. Zakonodajalec meni, da je predložitev takih dokumentov v primeru te direktive upravičena –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

NASLOV I

PREDMET UREJANJA, PODROČJE UPORABE IN OPREDELITEV POJMOV

Člen 1

Predmet urejanja

Ta direktiva določa pravila o:

- (a) ustanovnem kapitalu investicijskih podjetij;
- (b) nadzorniških pooblastilih in orodjih za bonitetni nadzor investicijskih podjetij s strani pristojnih organov;
- (c) bonitetnem nadzoru investicijskih podjetij s strani pristojnih organov na način, ki je skladen s pravili iz [Uredbe (EU) št. ---/---[IFR]];
- (d) zahtevah glede objav za pristojne organe na področju bonitetnega nadzora investicijskih podjetij.

Člen 2

Področje uporabe

1. Ta direktiva se uporablja za investicijska podjetja, ki imajo dovoljenje in se nadzirajo v skladu z Direktivo 2014/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta³³.

Člen 3

Opredelitev pojmov

1. V tej direktivi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:
 - (1) „družba za pomožne storitve“ pomeni družbo za pomožne storitve, kakor je opredeljena v členu 4(1)(18) Uredbe (EU) št. 575/2013;

³² UL C 369, 17.12.2011, str. 14.

³³ Direktiva 2014/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o trgih finančnih instrumentov ter spremembi Direktive 2002/92/ES in Direktive 2011/61/EU (UL L 173, 12.6.2014, str. 349).

- (2) „dovoljenje“ pomeni dovoljenje kot investicijsko podjetje v skladu z naslovom II Direktive 2014/65/EU;
- (3) „podružnica“ pomeni podružnico, kakor je opredeljena v členu 4(1)(30) Direktive 2014/65/EU;
- (4) „tesna povezanost“ pomeni tesno povezanost, kakor je opredeljena v členu 4(1)(35) Direktive 2014/65/EU;
- (5) „pristojni organ“ pomeni javni organ ali telo države članice, ki je v skladu z nacionalno zakonodajo uradno priznan in pooblaščen za nadzor investicijskih podjetij v skladu s to direktivo v okviru sistema nadzora, ki deluje v navedeni državi članici;
- (6) „trgovci z blagom“ pomeni trgovce z blagom, kakor so opredeljeni v členu 4(1)(145) Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (7) „nadzor“ pomeni razmerje med nadrejeno osebo in podrejeno družbo, kakor je opisano v členu 22 Direktive 2013/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta³⁴ ali v računovodskih standardih, ki se uporabljajo za investicijsko podjetje na podlagi Uredbe (ES) št. 1606/2002³⁵, ali podobno razmerje med fizično ali pravno osebo in podjetjem;
- (8) „izpolnjevanje zahtev preskusa kapitala skupine“ pomeni skladnost nadrejene osebe v skupini investicijskega podjetja z zahtevami člena 7 [Uredbe (EU) ---/---[IFR]];
- (9) „kreditna institucija“ pomeni kreditno institucijo, kakor je opredeljena v členu 4(1)(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (10) „izvedeni finančni instrumenti“ pomeni izvedene finančne instrumente, kot so opredeljeni v členu 2(1)(29) Uredbe (EU) št. 600/2014³⁶;
- (11) „finančna institucija“ pomeni finančno institucijo, kakor je opredeljena v členu 4(1)(13) [Uredbe (EU) ---/---[IFR]];
- (12) „skupina“ pomeni skupino, kakor je opredeljena v členu 2(11) Direktive 2013/34/EU;
- (13) „nadzornik skupine“ pomeni pristojni organ, odgovoren za nadzor nad izpolnjevanjem zahtev preskusa kapitala skupine s strani nadrejenih investicijskih podjetij Unije in investicijskih podjetij pod nadzorom nadrejenih investicijskih holdingov Unije ali nadrejenih mešanih finančnih holdingov Unije;
- (14) „matična država članica“ pomeni matično državo članico, kakor je opredeljena v členu 4(1)(55)(a) Direktive 2014/65/EU;
- (15) „država članica gostiteljica“ pomeni državo članico gostiteljico, kakor je opredeljena v členu 4(1)(56) Direktive 2014/65/EU;

³⁴ Direktiva 2013/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o letnih računovodskih izkazih, konsolidiranih računovodskih izkazih in povezanih poročilih nekaterih vrst podjetij, spremembi Direktive 2006/43/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi direktiv Sveta 78/660/EGS in 83/349/EGS (UL L 182, 29.6.2013, str. 19).

³⁵ Uredba (ES) št. 1606/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. julija 2002 o uporabi mednarodnih računovodskih standardov (UL L 243, 11.9.2002, str. 1).

³⁶ Uredba (EU) št. 600/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o trgih finančnih instrumentov in spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 173, 12.6.2014, str. 84).

- (16) „ustanovni kapital“ pomeni kapital, potreben za namene izdaje dovoljenja kot investicijsko podjetje;
- (17) „investicijsko podjetje“ pomeni investicijsko podjetje, kakor je opredeljeno v členu 4(1)(1) Direktive 2014/65/EU;
- (18) „skupina investicijskih podjetij“ pomeni skupino investicijskih podjetij, kakor je opredeljena v členu 4(1)(23) [Uredbe (EU) ---/----[IFR]];
- (19) „investicijski holding“ pomeni investicijski holding, kakor je opredeljen v členu 4(1)(21) [Uredbe (EU) št. ---/----[IFR]];
- (20) „investicijske storitve in dejavnosti“ pomeni investicijske storitve in posle, kakor so opredeljeni v členu 4(1)(2) Direktive 2014/65/EU;
- (21) „upravljalni organ“ pomeni upravljalni organ, kakor je opredeljen v členu 4(1)(36) Direktive 2014/65/EU;
- (22) „upravljalni organ v nadzorni funkciji“ pomeni upravljalni organ v vlogi spremljanja in nadzora nad sprejemanjem odločitev v zvezi z upravljanjem;
- (23) „mešani finančni holding“ pomeni mešani finančni holding, kakor je opredeljen v členu 2(15) Direktive 2002/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta³⁷;
- (24) „višje vodstvo“ pomeni višje vodstvo, kakor je opredeljeno v členu 4(1)(37) Direktive 2014/65/EU;
- (25) „nadrejena oseba“ pomeni obvladujoče podjetje, kakor je opredeljeno v členu 4(1)(32) Direktive 2014/65/EU;
- (26) „podrejena družba“ pomeni odvisno podjetje, kakor je opredeljeno v členu 4(1)(33) Direktive 2014/65/EU;
- (27) „sistemsko tveganje“ pomeni sistemsko tveganje, kakor je opredeljeno v členu 3(1)(10) Direktive 2013/36/EU;
- (28) „nadrejeno investicijsko podjetje Unije“ pomeni nadrejeno investicijsko podjetje, kakor je opredeljeno v členu 4(1)(49) [Uredbe (EU) ---/----[IFR]];
- (29) „nadrejeni investicijski holding Unije“ pomeni nadrejeni investicijski holding, kakor je opredeljen v členu 4(1)(50) [Uredbe (EU) ---/----[IFR]];
- (30) „nadrejeni mešani finančni holding Unije“ pomeni nadrejeni mešani finančni holding, kakor je opredeljen v členu 4(1)(51) [Uredbe (EU) ---/----[IFR]].
2. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje delegiranih aktov v skladu s členom 54, da pojasni:
- (a) opredelitve iz odstavka 1, da se zagotovi enotna uporaba te direktive;
- (b) opredelitve iz odstavka 1, da se pri uporabi te direktive upošteva dogajanje na finančnih trgih.

³⁷ Direktiva 2002/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2002 o dopolnilnem nadzoru kreditnih institucij, zavarovalnic in investicijskih družb v finančnem konglomeratu, ki spreminja direktive Sveta 73/239/EGS, 79/267/EGS, 92/49/EGS, 92/96/EGS, 93/6/EGS in 93/22/EGS ter direktivi 98/78/ES in 2000/12/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 035, 11.2.2003, str. 1).

NASLOV II

PRISTOJNI ORGANI

Člen 4

Imenovanje in pooblastila pristojnih organov

1. Države članice imenujejo enega ali več pristojnih organov, ki opravljajo funkcije in naloge iz te direktive. Države članice o imenovanju obvestijo Komisijo in EBA, če pa je pristojnih organov več, ju obvestijo tudi o funkcijah in nalogah vsakega izmed njih.
2. Države članice zagotovijo, da pristojni organi spremljajo dejavnosti investicijskih podjetij ter po potrebi investicijskih holdingov in mešanih finančnih holdingov za ocenjevanje skladnosti z zahtevami te direktive in [Uredbe (EU) ---/---[IFR]].
3. Države članice zagotovijo, da imajo pristojni organi potrebna pooblastila, tudi pooblastilo za izvajanje preverjanja na kraju samem v skladu s členom 12, za pridobivanje potrebnih informacij za ocenjevanje skladnosti investicijskih podjetij in, če je primerno, investicijskih holdingov ter mešanih finančnih holdingov z zahtevami te direktive in [Uredbe (EU) ---/---[IFR]] ter za preiskovanje morebitnih kršitev navedenih zahtev.
4. Države članice zagotovijo, da imajo pristojni organi strokovno znanje, vire, operativno sposobnost in pooblastila za opravljanje funkcij v zvezi z bonitetnim nadzorom, preiskavami in kaznimi iz te direktive ter da so pri tem neodvisni.
5. Države članice zahtevajo, da investicijska podjetja pristojnim organom predložijo vse informacije, potrebne za presojo skladnosti investicijskih podjetij z nacionalnimi pravili, ki prenašajo to direktivo, in skladnosti z [Uredbo (EU) ---/---[IFR]]. Mehanizmi notranje kontrole ter administrativni in računovodski postopki investicijskih podjetij omogočajo, da lahko pristojni organi kadar koli preverijo njihovo skladnost z navedenimi pravili.
6. Države članice zagotovijo, da investicijska podjetja evidentirajo vse svoje posle ter dokumentirajo sisteme in postopke, za katere veljata ta direktiva in [Uredba (EU) ---/---[IFR]], tako da lahko pristojni organi kadar koli ocenijo skladnost z nacionalnimi predpisi, ki prenašajo to direktivo, in skladnost z [Uredbo (EU) ---/---[IFR]].

Člen 5

Sodelovanje v državi članici

1. Pristojni organi tesno sodelujejo z javnimi organi ali telesi, ki so v državi članici pristojni za nadzor kreditnih in finančnih institucij. Države članice zahtevajo, da si navedeni pristojni organi in navedeni javni organi ali telesa izmenjajo vse informacije, ki so bistvene ali pomembne za opravljanje njihovih funkcij in nalog.
2. Pristojni organi, ki niso tisti, ki se imenujejo v skladu s členom 67 Direktive 2014/65/EU, določijo mehanizem za sodelovanje z navedenimi organi in za izmenjavo vseh informacij, pomembnih za opravljanje njihovih funkcij in nalog.

Člen 6

Sodelovanje v okviru Evropskega sistema finančnega nadzora

Pristojni organi pri opravljanju svojih nalog skrbijo za zблиževanje nadzornih orodij in nadzornih praks pri uporabi zakonskih predpisov, sprejetih na podlagi te direktive in [Uredbe (EU) ---/---[IFR]].

Države članice zagotovijo, da:

- (a) pristojni organi kot člani Evropskega sistema finančnega nadzora (ESFS) sodelujejo v duhu zaupanja in popolnega medsebojnega spoštovanja, zlasti pri zagotavljanju pretoka ustreznih in zanesljivih informacij med njimi in drugimi člani ESFS;
- (b) pristojni organi sodelujejo pri dejavnostih Evropskega bančnega organa (EBA) in, kadar je ustrezno, v kolegijih nadzornikov iz členov 44 in 116 Direktive 2013/36/EU;
- (c) si pristojni organi prizadevajo za upoštevanje smernic in priporočil, ki jih izda EBA v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta³⁸, ter za odzivanje na opozorila in priporočila, ki jih izda Evropski odbor za sistemsko tveganja (ESRB) v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1092/2010 Evropskega parlamenta in Sveta³⁹;
- (d) pristojni organi tesno sodelujejo z ESRB;
- (e) naloge in pooblastila, podeljeni pristojnim organom, ne ovirajo izvajanja njihovih nalog, ki jih imajo kot člani EBA ali ESRB ali v skladu s to direktivo in [Uredbo (EU) ---/---[IFR]].

Člen 7

Razsežnost Unije pri nadzoru

Pristojni organi v vsaki državi članici pri opravljanju svojih splošnih nalog, in zlasti v izrednih razmerah, na podlagi informacij, ki so na voljo v tistem trenutku, ustrezno upoštevajo morebiten vpliv svojih odločitev na stabilnost finančnega sistema v drugih zadevnih državah članicah.

³⁸ Uredba (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/78/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 12).

³⁹ Uredba (EU) št. 1092/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o makrobonitetnem nadzoru nad finančnim sistemom Evropske unije in ustanovitvi Evropskega odbora za sistemsko tveganja (UL L 331, 15.12.2010, str. 1).

NASLOV III USTANOVNI KAPITAL

Člen 8 Ustanovni kapital

1. Ustanovni kapital investicijskega podjetja, ki se zahteva na podlagi člena 15 Direktive 2014/65/EU za izdajo dovoljenja za opravljanje investicijskih storitev ali izvajanje investicijskih dejavnosti iz točk (3), (6), (8) ali (9) oddelka A Priloge I k Direktivi 2014/65/EU znaša 750 000 EUR.
2. Ustanovni kapital investicijskega podjetja, ki se zahteva na podlagi člena 15 Direktive 2014/65/EU za izdajo dovoljenja za opravljanje investicijskih storitev ali izvajanje investicijskih dejavnosti iz točk (1), (2), (4), (5) ali (7) oddelka A Priloge I k Direktivi 2014/65/EU, pri čemer investicijsko podjetje ni pooblaščen za upravljanje denarja ali vrednostnih papirjev strank, znaša 75 000 EUR.
3. Ustanovni kapital investicijskega podjetja, ki se zahteva na podlagi člena 15 Direktive 2014/65/EU za investicijska podjetja, razen tistih iz odstavkov 1 in 2, znaša 150 000 EUR.
4. Komisija z izvedbenimi akti posodablja višino ustanovnega kapitala iz odstavkov 1 do 3 tega člena, da se upoštevajo dogajanja na gospodarskem in monetarnem področju. Navedeni izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 56(2).

Člen 9 Sestava ustanovnega kapitala

Ustanovni kapital investicijskih podjetij obsega eno ali več postavk iz člena 9 [Uredbe (EU) --
-/----- [IFR]].

NASLOV IV BONITETNI NADZOR

POGLAVJE 1 Načela bonitetnega nadzora

ODDELEK 1 PRISTOJNOSTI IN DOLŽNOSTI MATIČNIH DRŽAV ČLANIC IN DRŽAV ČLANIC GOSTITELJIC

Člen 10

Pristojnosti pristojnih organov matične države članice

Za bonitetni nadzor investicijskega podjetja so odgovorni pristojni organi matične države članice brez poseganja v tiste določbe te direktive, ki to odgovornost nalagajo pristojnim organom države članice gostiteljice.

Člen 11

Sodelovanje med pristojnimi organi različnih držav članic

1. Pristojni organi različnih držav članic tesno sodelujejo pri izvajanju nalog, ki jih imajo na podlagi te direktive in [Uredbe (EU) ---/--- [IFR]], zlasti s hitro z izmenjavo informacij o investicijskih podjetjih, ki med drugim obsegajo naslednje:
 - (a) informacije o upravnih in lastniški strukturi investicijskega podjetja;
 - (b) informacije o skladnosti s kapitalskimi zahtevami investicijskega podjetja;
 - (c) informacije o tveganju koncentracije in likvidnosti investicijskega podjetja;
 - (d) informacije o administrativnih in računovodskih postopkih ter mehanizmi notranje kontrole investicijskega podjetja;
 - (e) vse druge pomembne dejavnike, ki lahko vplivajo na tveganja, ki jih predstavlja investicijsko podjetje.
2. Pristojni organi matične države članice pristojnim organom države članice gostiteljice takoj sporočijo vse informacije in ugotovitve o vseh morebitnih težavah ter tveganjih, ki jih predstavlja investicijsko podjetje za zaščito strank ali stabilnost finančnega sistema v državi članici gostiteljici, ki so jih ugotovili pri nadzoru dejavnosti investicijskega podjetja.
3. Pristojni organi matične države članice ukrepajo na podlagi informacij, ki jih pošljejo pristojni organi države članice gostiteljice, in sprejmejo vse potrebne ukrepe za preprečevanje ali odpravljanje morebitnih težav ter tveganj iz odstavka 2. Pristojni organi matične države članice na zahtevo pojasnijo pristojnim organom države članice gostiteljice, kako so se upoštevale informacije in ugotovitve, ki so jih predložili pristojni organi države članice gostiteljice.
4. Če pristojni organi države članice gostiteljice po prejemu informacij in ugotovitev iz odstavka 2 menijo, da pristojni organi matične države članice niso sprejeli potrebnih ukrepov iz odstavka 3, lahko pristojni organi države članice gostiteljice, potem ko

obvestijo pristojne organe matične države članice in EBA, sprejmejo ustrezne ukrepe, da zaščitijo stranke, za katere se opravljajo storitve, in da zaščitijo stabilnost finančnega sistema.

5. Če se pristojni organi matične države članice ne strinjajo z ukrepi pristojnih organov države članice gostiteljice, lahko o tem obvestijo EBA, ki ukrepa v skladu s postopkom iz člena 19 Uredbe (EU) št. 1093/2010. Kadar EBA ukrepa v skladu z navedenim členom, sprejme odločitev v enem mesecu.
6. EBA ob posvetovanju z ESMA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, da se določijo zahteve glede vrste in narave informacij iz odstavkov 1 in 2 tega člena. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.
7. EBA ob posvetovanju z ESMA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov, da se določijo standardni obrazci, predloge in postopki za zahteve glede izmenjave informacij, ki bi lahko olajšale nadzor investicijskih podjetij. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.
8. EBA osnutke tehničnih standardov iz odstavkov 6 in 7 predloži Komisiji do [*devet mesecev od datuma začetku veljavnosti te direktive*].

Člen 12

Preverjanja na kraju samem in inšpekcijski pregledi podružnic s sedežem v drugi državi članici

1. Kadar investicijsko podjetje, ki je pridobilo dovoljenje v drugi državi članici, opravlja svojo dejavnost prek podružnice, države članice gostiteljice zagotovijo, da lahko pristojni organi matične države članice, potem ko obvestijo pristojne organe države članice gostiteljice, opravijo preverjanje informacij iz člena 11(1) na kraju samem in inšpekcijski pregled navedene podružnice.
2. Pristojni organi države članice gostiteljice so za namene nadzora po posameznih primerih pooblašteni, da izvajajo preverjanja na kraju samem in inšpekcijske preglede dejavnosti, ki jih izvajajo podružnice investicijskih podjetij na njihovem ozemlju, in da od podružnice zahtevajo informacije o njenih dejavnostih, če menijo, da so te informacije pomembne za stabilnost finančnega sistema v državi članici gostiteljici.

Pred izvedbo navedenih preverjanj in inšpekcijskih pregledov se pristojni organi države članice gostiteljice posvetujejo s pristojnimi organi matične države članice.

Pristojni organi države članice gostiteljice po zaključku takšnih preverjanj in inšpekcijskih pregledov pristojnim organom matične države članice sporočijo informacije, pomembne za oceno tveganja investicijskega podjetja.

ODDELEK 2

POKLICNA SKRIVNOST IN DOLŽNOST POROČANJA

Člen 13

Poklicna skrivnost in izmenjava zaupnih informacij

1. Države članice zagotovijo, da pristojne organe in vse osebe, povezane z navedenimi organi, vključno z osebami iz člena 76(1) Direktive 2014/65/EU, zavezuje obveznost poklicne skrivnosti za namene te direktive in [Uredbe (EU) ---/---- [IFR]].
Zaupne informacije, ki jih ti organi in osebe prejmejo med opravljanjem svojih nalog, se lahko razkrijejo le v obliki povzetka ali zbirnih informacij, tako da posameznih investicijskih podjetij ali oseb ni mogoče prepoznati, brez poseganja v primere, za katere velja kazensko pravo.
Če je bil zoper investicijsko podjetje uveden stečajni postopek ali postopek prisilne likvidacije, se lahko zaupne informacije, ki ne zadevajo tretjih oseb, razkrijejo v civilnem ali gospodarskem postopku, če je to potrebno za izvajanje tega postopka.
2. Pristojni organi lahko uporabijo zaupne informacije, ki so bile zbrane, izmenjane ali posredovane na podlagi te direktive in [Uredbe (EU) ---/---- [IFR]] samo za namene izvajanja svojih obveznosti, zlasti pa za naslednje namene:
 - (a) spremljanje bonitetnih pravil iz te direktive in [Uredbe (EU) ---/---- [IFR]];
 - (b) nalaganje sankcij;
 - (c) pri upravnih pritožbah zoper odločbe pristojnih organov;
 - (d) v sodnih postopkih, uvedenih po členu 21.
3. Fizične in pravne osebe ali organi, razen pristojnih organov, ki prejmejo zaupne informacije na podlagi te direktive in [Uredbe (EU) ---/---- [IFR]], navedene informacije uporabljajo samo za namene, ki jih izrecno navede pristojni organ, ali v skladu z nacionalno zakonodajo.
4. Pristojni organi lahko izmenjujejo zaupne informacije za namene odstavka 2 izrecno navedejo, kako je treba ravnati z njimi, ter izrecno omejijo vsako nadaljnje posredovanje navedenih informacij.
5. Obveznost iz odstavka 1 pristojnim organom ne preprečuje posredovanja zaupnih informacij Evropski komisiji, če jih Evropska komisija potrebuje za izvajanje svojih pristojnosti.
6. Pristojni organi lahko EBA, ESMA, ESRB, centralnim bankam držav članic, ESCB in ECB kot monetarnim organom in, če je primerno, javnim organom, odgovornim za nadzor nad plačilnimi sistemi in sistemi poravnave, posredujejo zaupne informacije, če so te potrebne za opravljanje njihovih nalog.

Člen 14

Upravne ureditve za izmenjavo informacij s tretjimi državami

Države članice in EBA v skladu s členom 33 Uredbe (EU) št. 1093/2010 lahko za namene opravljanja nadzornih nalog na podlagi te direktive ali [Uredbe (EU) ---/--- [IFR]] sklenejo upravne ureditve z nadzornimi organi tretjih držav za izmenjavo informacij, med drugim tudi o:

- (a) nadzoru finančnih institucij in finančnih trgov;
- (b) likvidaciji in stečaju investicijskih podjetij in podobnih postopkih;
- (c) nadzoru nad telesi, udeleženi pri likvidaciji in stečaju investicijskih podjetij in pri podobnih postopkih;
- (d) izvajanju obveznih revizijskih pregledov finančnih institucij ali institucij, ki upravljajo odškodninske sheme;
- (e) nadzoru oseb, zadolženih za izvajanje obveznih revizijskih pregledov računovodskih izkazov finančnih institucij;
- (f) nadzoru nad osebami, ki so aktivne na trgu s pravicami do emisije, za zagotovitev celovitega pregleda nad finančnimi in promptnimi trgi;
- (g) nadzoru nad osebami, ki so aktivne na trgih izvedenih finančnih instrumentov na kmetijske proizvode, za zagotovitev celovitega pregleda nad finančnimi in promptnimi trgi.

Navedene ureditve vsebujejo določbe o poklicni skrivnosti, enakovredne tistim, ki so določene v členu 13 te direktive.

Člen 15

Dolžnosti oseb, odgovornih za preverjanje letnih in konsolidiranih računovodskih izkazov

Države članice določijo, da ima katera koli oseba, pooblaščen v smislu Direktive 2006/43/ES⁴⁰, ki v investicijskem podjetju opravlja naloge, opisane v členu 73 Direktive 2009/65/ES⁴¹ ali členu 34 Direktive 2013/34/EU, ali katero koli drugo nalogo, ki jo predpisuje zakonodaja, dolžnost, da nemudoma poroča pristojnim organom o katerem koli dejstvu ali odločitvi v zvezi z navedenim investicijskim podjetjem ali podjetjem, tesno povezanim z navedenim investicijskim podjetjem, ki:

- (a) predstavlja pomembno kršitev zakonov in drugih predpisov, sprejetih na podlagi te direktive;
- (b) lahko škodljivo vpliva na neprekinjeno delovanje investicijskega podjetja; ali
- (c) lahko privede do zavrnitve izdelave mnenja o računovodskih izkazih ali do izražanja pridržkov.

⁴⁰ Direktiva 2006/43/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. maja 2006 o obveznih revizijah za letne in konsolidirane računovodske izkaze, spremembi direktiv Sveta 78/660/EGS in 83/349/EGS ter razveljavitvi Direktive Sveta 84/253/EGS (UL L 157, 9.6.2006, str. 87).

⁴¹ Direktiva 2009/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o kolektivnih naložbenih podjetjih za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP) (UL L 302, 17.11.2009, str. 32).

ODDELEK 3

KAZNI, PREISKOVALNA POOBLASTILA IN PRAVICA DO PRITOŽBE

Člen 16

Upravne kazni in drugi upravni ukrepi

1. Države članice določijo pravila o upravnih kaznih in drugih upravnih ukrepih za kršitve nacionalnih določb, s katerimi se prenaša ta direktiva, in [Uredbe (EU) ---/---- [IFR]], med drugim če:
 - (a) investicijsko podjetje nima vzpostavljenih ureditev notranjega upravljanja, kot je določeno v členu 24;
 - (b) investicijsko podjetje pristojnim organom ne sporoča informacij glede skladnosti z obveznostjo izpolnjevanja kapitalskih zahtev iz člena 11 [Uredbe (EU) ---/---- [IFR]], kar predstavlja kršitev člena 52(1)(b) navedene uredbe, ali zagotavlja nepopolne ali nepravilne informacije;
 - (c) investicijsko podjetje pristojnim organom ne sporoča informacij o tveganju koncentracije ali zagotavlja nepopolne ali nepravilne informacije, kar predstavlja kršitev člena 34 [Uredbe (EU) ---/----];
 - (d) investicijsko podjetje doseže tveganje koncentracije, ki presega omejitve iz člena 36 [Uredbe (EU) ---/---- [IFR]], brez poseganja v člena 37 in 38 navedene uredbe;
 - (e) se večkrat ali nenehno dogaja, da investicijsko podjetje ne razpolaga z likvidnimi sredstvi, kar predstavlja kršitev člena 42 [Uredbe (EU) ---/---- [IFR]], brez poseganja v člen 43 navedene uredbe;
 - (f) investicijsko podjetje ne razkrije informacij ali navede nepopolne ali nepravilne informacije, kar predstavlja kršitev določb iz dela 6 [Uredbe (EU) --/---- [IFR]];
 - (g) investicijsko podjetje izvede plačila imetnikom instrumentov, vključenih v kapital investicijskega podjetja, v primerih, v katerih so taka plačila imetnikom instrumentov, vključenih v kapital, prepovedana na podlagi členov 28, 52 ali 63 Uredbe (EU) št. 575/2013;
 - (h) je investicijsko podjetje spoznano za odgovorno za hudo kršitev nacionalnih določb, sprejetih na podlagi Direktive (EU) 2015/849⁴²;
 - (i) je investicijsko podjetje eni ali več osebam, ki ne izpolnjujejo zahtev iz člena 91 Direktive 2013/36/EU, omogočilo, da postanejo ali ostanejo člani upravljalnega organa.

Če države članice ne določijo pravil o upravnih kaznih za kršitve, za katere velja nacionalno kazensko pravo, Komisiji posredujejo zadevne določbe kazenskega prava.

⁴² Direktiva (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2015 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma, spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive 2005/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta in Direktive Komisije 2006/70/ES (UL L 141, 5.6.2015, str. 73).

Upravne kazni in drugi upravni ukrepi so učinkoviti, sorazmerni in odvračilni.

2. Upravne kazni in drugi upravni ukrepi iz prvega pododstavka odstavka 1 obsegajo naslednje:

- (a) javno izjavo, v kateri so navedeni odgovorna fizična ali pravna oseba, investicijsko podjetje, investicijski holding ali mešani finančni holding in narava kršitve;
- (b) odredbo, ki od odgovorne fizične ali pravne osebe zahteva, naj preneha z ravnanjem in tega ravnanja več ne ponovi;
- (c) začasno prepoved opravljanja funkcij v investicijskem podjetju za člane upravljalnega organa investicijskega podjetja ali katero koli drugo odgovorno fizično osebo;
- (d) v primeru pravne osebe upravne denarne kazni v višini do 10 % skupnega letnega neto prometa, vključno z bruto dohodkom podjetja v predhodnem poslovnem letu v obliki prihodkov iz obresti in podobnih prihodkov, prihodkov iz delnic in drugih vrednostnih papirjev s spremenljivim ali stalnim donosom ter prejetih provizij ali opravnin;
- (e) v primeru pravne osebe upravne denarne kazni v višini do dvakratnega zneska dobička, pridobljenega s kršitvijo, ali izgube, preprečene s kršitvijo, kadar je mogoče opredeliti ta dobiček ali izgubo;
- (f) v primeru fizične osebe upravne denarne kazni v višini do 5 000 000 EUR ali ustrezne vrednosti v nacionalni valuti države članice, katere uradna valuta ni euro, na [datum začetka veljavnosti te direktive].

Kadar je podjetje iz točke (d) podrejena družba, je zadevni bruto dohodek bruto dohodek, določen na podlagi konsolidiranih računovodskih izkazov končne nadrejene osebe v predhodnem poslovnem letu.

Države članice zagotovijo, da se, kadar investicijsko podjetje krši nacionalne določbe, ki prenašajo to direktivo, ali [Uredbo (EU) ---/--- [IFR]], kazni lahko uporabljajo za člane upravljalnega organa in druge fizične osebe, ki so v skladu z nacionalnim pravom odgovorne za kršitev.

3. Države članice zagotovijo, da pristojni organi pri določanju vrste upravnih kazni ali upravnih ukrepov iz odstavka 1 in višine upravnih denarnih kazni upoštevajo vse ustrezne okoliščine, med drugim, kjer je ustrezno:

- (a) resnost in trajanje kršitve;
- (b) stopnjo odgovornosti fizične ali pravne osebe, odgovorne za kršitev;
- (c) finančno trdnost fizične ali pravne osebe, odgovorne za kršitev, vključno s skupnim prometom pravne osebe ali letnim dohodkom fizične osebe;
- (d) pomen pridobljenih dobičkov ali preprečenih izgub s strani pravne osebe, odgovorne za kršitev;
- (e) morebitne izgube, ki so jih zaradi kršitve utrpeli tretje osebe;
- (f) raven sodelovanja z zadevnimi pristojnimi organi;
- (g) predhodne kršitve fizične ali pravne osebe, odgovorne za kršitev;
- (h) morebitne sistemske posledice kršitve.

Člen 17
Preiskovalna pooblastila

Države članice zagotovijo, da imajo pristojni organi vsa pooblastila za zbiranje informacij in preiskovalna pooblastila, potrebna za opravljanje svojih nalog, kar vključuje:

- (a) pooblastilo, da zahtevajo informacije od naslednjih fizičnih ali pravnih oseb:
 - (i) investicijskih podjetij s sedežem v zadevni državi članici;
 - (ii) investicijskih holdingov s sedežem v zadevni državi članici;
 - (iii) mešanih finančnih holdingov s sedežem v zadevni državi članici;
 - (iv) mešanih poslovnih holdingov s sedežem v zadevni državi članici;
 - (v) oseb, ki pripadajo subjektom iz točk (i) do (iv);
 - (vi) tretjih oseb, ki so za subjekte iz točk (i) do (iv) prevzele zunanje izvajanje operativnih funkcij ali dejavnosti;
- (b) pooblastilo, da opravijo vse potrebne preiskave katere koli osebe iz točke (a), ki ima sedež ali se nahaja v zadevni državi članici, vključno s pravico, da:
 - (i) zahtevajo, da osebe iz točke (a) predložijo zahtevano dokumentacijo;
 - (ii) pregledajo poslovne knjige in evidence oseb iz točke (a) ter naredijo kopije teh poslovnih knjig in evidenc oziroma izpiske iz njih;
 - (iii) pridobijo pisne ali ustne obrazložitve od oseb iz točke (a) ali njihovih predstavnikov ali zaposlenih;
 - (iv) opravijo razgovor s katero koli drugo osebo, ki privoli v razgovor, da bi zbrali informacije o predmetu preiskave;
- (c) pooblastilo, da v poslovnih prostorih pravnih oseb iz točke (a) in katerih koli drugih podjetij, vključenih v nadzor nad izpolnjevanjem zahtev preskusa kapitala skupine, kadar je pristojni organ nadzornik skupine, opravijo vse potrebne inšpekcijske preglede, če o tem predhodno uradno obvestijo druge zadevne pristojne organe.

Člen 18
Objava upravnih kazni in ukrepov

1. Države članice zagotovijo, da pristojni organi na svoji uradni spletni strani takoj objavijo vse upravne kazni in ukrepe, naložene v skladu s členom 16, zoper katere ni bilo pritožbe ali ni več možnosti pritožbe. Objavijo se tudi informacije o vrsti in naravi kršitve ter identiteti fizične ali pravne osebe, kateri se naloži kazen ali v zvezi s katero se sprejme ukrep. Informacije se objavijo šele po tem, ko je bila ta oseba obveščena o takšnih kaznih ali ukrepih, in če je taka objava potrebna in sorazmerna.

2. Kadar države članice dovolijo objavo upravnih kazni ali ukrepov, naloženih v skladu s členom 16, zoper katere je bila vložena pritožba, pristojni organi na svoji uradni spletni strani objavijo tudi informacije o statusu pritožbe in rezultatu pritožbe.
3. Pristojni organi objavijo upravne kazni ali ukrepe, naložene v skladu s členom 16, na anonimni podlagi v naslednjih primerih:
 - (a) kadar se kazen naloži fizični osebi in se izkaže, da objava osebnih podatkov ni sorazmerna;
 - (b) kadar bi objava ogrozila potekajočo kazensko preiskavo ali stabilnost finančnih trgov;
 - (c) kadar bi objava povzročila nesorazmerno škodo vpletenim investicijskim podjetjem ali fizičnim osebam.
4. Pristojni organi zagotovijo, da informacije, objavljene v skladu s tem členom, ostanejo na njihovi uradni spletni strani najmanj pet let. Osebnih podatki lahko ostanejo na uradni spletni strani pristojnega organa samo, če je to dovoljeno v skladu z veljavnimi predpisi o varstvu podatkov.

Člen 19 *Poročanje EBA o kaznih*

Pristojni organi obvestijo EBA o upravnih kaznih in ukrepih, naloženih v skladu s členom 16, o pritožbah zoper navedene kazni in ukrepe ter o rezultatu pritožb. EBA vzdržuje centralno zbirko podatkov upravnih kazni in ukrepov, o katerih je bil obveščen, in sicer izključno za izmenjavo informacij med pristojnimi organi. Do te zbirke podatkov, ki se redno posodablja, imajo dostop samo pristojni organi.

EBA vzdržuje spletno stran s povezavami na objave upravnih kazni in ukrepov s strani posameznih pristojnih organov v skladu s členom 16, na njej pa je prikazano tudi obdobje, za katerega posamezna država članica objavi upravne kazni in ukrepe.

Člen 20 *Poročanje o kršitvah*

1. Države članice zagotovijo, da pristojni organi vzpostavijo učinkovite in zanesljive mehanizme za poročanje o morebitnih ali dejanskih kršitvah nacionalnih določb, s katerimi se prenaša ta direktiva, ali [Uredbe (EU) ---/--- [IFR]], kar vključuje:
 - (a) posebne postopke za obravnavo poročil o kršitvah;
 - (b) ustrezno zaščito zaposlenih v investicijskih podjetjih, ki prijavijo kršitve v investicijskem podjetju, pred povračilnimi ukrepi, diskriminacijo ali drugimi oblikami nepravilne obravnave s strani investicijskega podjetja;
 - (c) zaščito osebnih podatkov o osebi, ki prijavi kršitev, in fizični osebi, ki je domnevno odgovorna za kršitev, v skladu z Uredbo (EU) 2016/679;
 - (d) jasna pravila, ki v vseh primerih zagotavljajo zaupnost osebe, ki prijavi kršitve v investicijskem podjetju, razen če nacionalno pravo zahteva

njeno razkritje zaradi nadaljnjih preiskav ali naknadnih sodnih postopkov.

2. Države članice od investicijskih podjetij zahtevajo, da imajo vzpostavljene ustrezne postopke, v skladu s katerimi lahko uslužbenci prek posebnega in neodvisnega kanala interno poročajo o kršitvah. Navedene postopke lahko zagotovijo socialni partnerji, če ti postopki nudijo enako zaščito, kot je navedena v točkah (b), (c) in (d) odstavka 1.

Člen 21
Pravica do pritožbe

Države članice zagotovijo, da za odločitve in ukrepe, sprejete v skladu z [Uredbo (EU) ---/---- [IFR]] ali zakoni in drugimi predpisi, sprejetimi v skladu s to direktivo, velja pravica do pritožbe.

POGLAVJE 2

Postopek pregledovanja

ODDELEK 1

PROCES OCENJEVANJA USTREZNOSTI NOTRANJEGA KAPITALA

Člen 22
Notranji kapital

1. Investicijska podjetja vzpostavijo zanesljive, učinkovite in celovite strategije in procese za stalno ocenjevanje in zagotavljanje zneskov, vrst in razdelitve notranjega kapitala, za katerega menijo, da je ustrezen za kritje narave in stopnje tveganj, katerim so ali bi lahko bila izpostavljena.
2. Strategije in procesi iz odstavka 1 so predmet rednega notranjega pregledovanja za zagotovitev, da ostanejo celoviti in sorazmerni z vrsto, obsegom in zapletenostjo dejavnosti zadevnega investicijskega podjetja.

ODDELEK 2

NOTRANJE UPRAVLJANJE, PREGLEDNOST, OBRAVNAVANJE TVEGANJ IN PREJEMKI

Člen 23
Ocenjevanje za namene uporabe tega oddelka

1. Države članice za namene uporabe tega oddelka zagotovijo, da investicijska podjetja letno in v skladu s točkama (a) in (b) ocenjujejo, ali izpolnjujejo pogoje iz člena 12(1) [Uredbe (EU) ---/---- [IFR]], kot sledi:

- (a) investicijsko podjetje določi, ali na podlagi podatkov za obdobje dveh let neposredno pred danim poslovnim letom izpolnjuje pogoje iz točk (c) do (g) člena 12(1) [Uredbe (EU) ---/---- [IFR]];
 - (b) investicijsko podjetje določi, ali na podlagi podatkov za isto obdobje v povprečju presega omejitve iz točk (a), (b), (h) in (i) člena 12(1) [Uredbe (EU) ---/---- [IFR]].
- 2. Ta oddelek se ne uporablja, če investicijsko podjetje na podlagi ocene iz odstavka 1 ugotovi, da izpolnjuje vse pogoje iz člena 12(1) [Uredbe (EU) ---/---- [IFR]].
- 3. Če investicijsko podjetje na podlagi ocene iz odstavka 1 ugotovi, da ne izpolnjuje vseh pogojev iz člena 12(1) [Uredbe (EU) ---/---- [IFR]], zagotovi skladnost s tem oddelkom od poslovnega leta, ki sledi poslovnemu letu, v katerem je bilo izvedena ta ocena.
- 4. Države članice zagotovijo, da se ta oddelek uporablja za investicijska podjetja na posamični podlagi in na ravni skupine.

Države članice zagotovijo, da investicijska podjetja, za katera se uporablja ta oddelek, izvajajo zahteve tega oddelka v svojih podrejenih družbah, ki so finančne institucije, kot so opredeljene v členu 4(13) [Uredbe (EU) ---/---- [IFR]], vključno s tistimi s sedežem v tretjih državah, razen če lahko nadrejena oseba v Uniji pristojnim organom dokaže, da je uporaba tega oddelka nezakonita po zakonih tretje države, v kateri imajo te podrejene družbe sedež.
- 5. Pristojni organi lahko določijo krajše obdobje od dvoletnega iz odstavka 1 tega člena, če sta izpolnjena oba naslednja pogoja:
 - (a) poslovanje investicijskega podjetja se je pomembno spremenilo in
 - (b) investicijsko podjetje zaradi točke (a) izpolnjuje pogoje iz člena 12(1) [Uredbe (EU) ---/---- [IFR]].
- 6. EBA ob posvetovanju z ESMA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov za določitev metod za izračun povprečja iz odstavka 1(b) tega člena. EBA navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do [datum začetka veljavnosti te direktive].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 24 *Notranje upravljanje*

- 1. Države članice zagotovijo, da imajo investicijska podjetja zanesljive ureditve upravljanja, vključno z vsem naslednjim:
 - (a) jasno organizacijsko strukturo s podrobno opredeljenimi, preglednimi in doslednimi ravnmi odgovornosti;
 - (b) učinkovitimi procesi za ugotavljanje, upravljanje in spremljanje tveganj ter poročanje o tveganjih, katerim so ali bi lahko bila investicijska podjetja izpostavljena;

- (c) primernimi mehanizmi notranje kontrole, vključno z zanesljivimi administrativnimi in računovodskimi postopki;
 - (d) politikami in praksami prejemkov, ki so skladne s preudarnim in učinkovitim upravljanjem tveganj in ga tudi spodbujajo.
2. Pri določitvi ureditev iz odstavka 1 se upoštevajo merila iz členov 26 do 31 te direktive in iz člena 9 Direktive 2014/65/EU.
 3. Ureditve iz odstavka 1 so celovite in sorazmerne z naravo, obsegom in zapletenostjo tveganj, ki izhajajo iz poslovnega modela in dejavnosti investicijskega podjetja.
 4. EBA ob posvetovanju z ESMA objavi smernice o uporabi ureditev upravljanja iz odstavka 1.

Člen 25
Poročanje po državah

1. Države članice zahtevajo, da investicijska podjetja letno razkrijejo naslednje informacije po posameznih državah članicah in po posameznih tretjih državah, v katerih imajo podružnice ali podrejene družbe, ki so finančne institucije, kot so opredeljene v členu 4(1)(26) Uredbe (EU) št. 575/2013:
 - (a) ime, naravo dejavnosti in kraj vseh podrejenih družbe in podružnic;
 - (b) promet;
 - (c) število zaposlenih v ekvivalentu polnega delovnega časa;
 - (d) dobiček ali izgubo pred obdavčitvijo;
 - (e) davek na poslovni izid;
 - (f) prejete javne subvencije.
2. Informacije iz odstavka 1 se revidirajo v skladu z Direktivo 2006/43/ES ter objavijo – če je to mogoče – kot priloga k letnim računovodskim izkazom ali, če je primerno, konsolidiranim računovodskim izkazom zadevnih investicijskih podjetij.

Člen 26
Obravnavanje tveganj

1. Države članice zagotovijo, da upravljalni organ investicijskega podjetja odobri ter redno pregleduje strategije in politike glede nagnjenosti investicijskega podjetja k prevzemanju tveganj ter glede upravljanja, spremljanja in zmanjševanja tveganj, ki jim je ali bi jim lahko bilo izpostavljeno investicijsko podjetje, ob upoštevanju makroekonomskega okolja in poslovnega cikla investicijskega podjetja.
2. Države članice zagotovijo, da upravljalni organ nameni dovolj časa zagotavljanju ustreznega upoštevanja tveganj iz odstavka 1 in nameni primerna sredstva za upravljanje vseh pomembnih tveganj, ki jim je investicijsko podjetje izpostavljeno.

3. Države članice zagotovijo, da investicijska podjetja vzpostavijo sistem poročanja upravljalnemu organu za vsa pomembna tveganja ter za vse politike upravljanja tveganj in njihove spremembe.
4. Države članice določijo, katera investicijska podjetja se štejejo za pomembna glede na velikost, notranjo organiziranost ter naravo, obseg in zapletenost dejavnosti. Države članice zahtevajo, da navedena podjetja ustanovijo odbor za tveganja, sestavljen iz članov upravljalnega organa, ki v zadevnem investicijskem podjetju ne opravljajo nobene izvršilne funkcije.

Člani odbora za tveganja iz prvega pododstavka imajo ustrezno znanje, večšine in izkušnje za popolno razumevanje, upravljanje in spremljanje strategije upravljanja tveganj in nagnjenosti investicijskega podjetja k prevzemanju tveganj. Zagotavljajo, da odbor za tveganja svetuje upravljalnemu organu glede splošne sedanje in prihodnje nagnjenosti investicijskega podjetja k prevzemanju tveganj in glede strategije upravljanja tveganj ter upravljalnemu organu pomaga pri nadzoru izvajanja te strategije s strani višjega vodstva. Upravljalni organ je še naprej v celoti odgovoren za strategijo in politike tveganja.

Pristojni organi lahko investicijskemu podjetju, ki ne velja za pomembno v skladu s prvim pododstavkom, dovolijo, da funkcijo odbora za tveganja iz prvega pododstavka opravlja revizijska komisija iz člena 39 Direktive 2006/43/ES, če jo ima. Člani navedene komisije imajo znanje, večšine in izkušnje, navedene v drugem pododstavku.

5. Države članice zagotovijo, da imata upravljalni organ v nadzorni funkciji in odbor za tveganja navedenega upravljalnega organa, če je bil ustanovljen, dostop do informacij o tveganjih, ki jim je ali bi jim lahko bilo izpostavljeno podjetje.

Člen 27

Tveganje za stranke, tveganje za trg, tveganje za podjetje

1. Pristojni organi zagotovijo, da imajo investicijska podjetja zanesljive strategije, politike, postopke in sisteme za ugotavljanje, merjenje, upravljanje in spremljanje naslednjega:
 - (a) pomembnih virov in učinkov tveganja za stranke;
 - (b) pomembnih virov in učinkov tveganja za trg;
 - (c) tveganj za investicijsko podjetje, zlasti tveganj, ki izhajajo iz njegovih trgovalnih dejavnosti, ki jih opravlja za lasten račun, in v zvezi s tveganjem koncentracije, ki izvira iz izpostavljenosti posameznim strankam in skupinam povezanih strank;
 - (d) likvidnostnega tveganja v ustreznem sklopu časovnih obdobj, tudi znotraj enega dne, za zagotovitev, da investicijsko podjetje ohranja ustrezne ravni likvidnosti.

Strategije, politike, procesi in sistemi so sorazmerni z zapletenostjo, profilom tveganosti, obsegom poslovanja investicijskega podjetja in dovoljenim tveganjem, ki ga določi upravljalni organ, ter odražajo pomembnost investicijskega podjetja v vsaki državi članici, v kateri posluje.

2. Z odstopanjem od člena 23 se točki (a) in (c) v zvezi s tveganjem koncentracije in točka (d) odstavka 1 uporabljajo za investicijska podjetja, ki izpolnjujejo pogoje iz člena 12(1) [Uredbe (EU) ---/---- [IFR]].
3. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje delegiranih aktov v skladu s členom 54, s katerimi se natančneje določijo podrobnosti za zagotovitev zanesljivosti strategij, politik, postopkov in sistemov investicijskih podjetij. Komisija pri tem upošteva dogajanja na finančnih trgih, zlasti nastajanje novih finančnih produktov, razvoj na področju računovodskih standardov in trende, ki spodbujajo zблиževanje nadzornih praks.

Člen 28
Politike prejemkov

1. Pristojni organi zagotovijo, da investicijska podjetja pri določitvi in izvajanju politike prejemkov za višje vodstvo, prevzemnike tveganja, zaposlene v nadzornih funkcijah in vse zaposlene, katerih skupni prejemki so enaki vsaj najnižjim prejemkom višjega vodstva ali prevzemnikov tveganja in katerih poklicne dejavnosti pomembno vplivajo na profil tveganosti investicijskega podjetja, upoštevajo naslednja načela:
 - (a) politika prejemkov je jasna in dokumentirana;
 - (b) politika prejemkov je v skladu s preudarnim in učinkovitim upravljanjem tveganj in ga spodbuja;
 - (c) politika prejemkov vsebuje ukrepe za preprečevanje navzkrižij interesov, spodbuja odgovorno poslovno ravnanje ter zavedanje o tveganjih in preudarno prevzemanje tveganj;
 - (d) upravljalni organ v nadzorni funkciji sprejme in redno pregleduje politiko prejemkov in je na splošno odgovoren za izvajanje te politike;
 - (e) kontrolne funkcije opravljajo centralen in neodvisen notranji pregled izvajanja politike prejemkov;
 - (f) zaposleni, ki opravljajo kontrolne funkcije, so neodvisni od poslovnih enot, ki jih nadzorujejo, imajo ustrezno pristojnost in prejemajo prejemke glede na doseganje ciljev, povezanih z njihovimi funkcijami, neodvisno od uspešnosti poslovnih področij, ki jih kontrolirajo;
 - (g) prejemke višjih uslužbencev v funkcijah upravljanja tveganj in zagotavljanja skladnosti neposredno nadzoruje komisija za prejemke iz člena 31 ali, če takšna komisija ni bila ustanovljena, upravljalni organ v nadzorni funkciji;
 - (h) politika prejemkov ob upoštevanju nacionalnih pravil za določanje plač jasno razlikuje med merili za določanje:
 - (i) osnovnega fiksnega prejemka, ki bi moral zlasti odražati ustrezne poklicne izkušnje in odgovornosti v organizaciji, kot je določeno v opisu delovnih nalog zaposlenega, ki so del pogojev za zaposlitev,
 - (ii) variabilnega prejemka, ki bi moral odražati vzdržno in tveganju prilagojeno uspešnost ter uspešnost, ki je višja od pričakovane uspešnosti, zahtevane v opisu delovnih nalog zaposlenega.

- (i) fiksna sestavina je dovolj velik delež celotnega prejemka, da omogoča popolnoma prožno politiko glede variabilnih sestavin prejemka, vključno z možnostjo, da se variabilna sestavina prejemka ne izplača.
2. Države članice za namene točke (i) odstavka 1 zagotovijo, da investicijska podjetja v svoji politiki prejemkov določijo ustrezna razmerja med variabilnim in fiksnim delom celotnega prejemka ob upoštevanju poslovnih dejavnosti investicijskega podjetja in z njimi povezanih tveganj ter učinka, ki ga imajo različne kategorije oseb iz odstavka 1 na profil tveganosti investicijskega podjetja.
3. Države članice zagotovijo, da investicijska podjetja uporabljajo načela iz odstavka 1 na način, ki je primeren glede na njihovo velikost, notranjo organizacijo ter naravo, področje in kompleksnost njihovih dejavnosti.
4. EBA ob posvetovanju z ESMA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov za določitev ustreznih meril za opredelitev kategorij oseb, katerih poklicne dejavnosti pomembno vplivajo na profil tveganosti investicijskega podjetja, iz odstavka 1.

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do [*devet mesecev od datuma začetka veljavnosti te direktive*].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 29

Investicijska podjetja, ki prejemajo izredno javnofinančno pomoč

Države članice zagotovijo, da se za investicijska podjetja, ki prejemajo izredno javnofinančno pomoč, kot je opredeljena v členu 2(1)(28) Direktive 2014/59/EU, uporabljajo naslednje zahteve:

- (a) če bi bili variabilni prejemki neskladni z ohranjanjem trdne kapitalske osnove investicijskega podjetja in pravočasnim prenehanjem prejemanja izredne javnofinančne pomoči, se variabilni prejemki vseh zaposlenih omejijo na delež neto prihodka;
- (b) investicijska podjetja določijo omejitve za prejemke članov upravljalnega organa investicijskega podjetja;
- (c) investicijsko podjetje plačuje variabilne prejemke članom upravljalnega organa samo, če te prejemke odobri pristojni organ.

Pristojni organi za namene točke (c) le izjemoma odobrijo plačila variabilnih prejemkov članom upravljalnega organa investicijskega podjetja.

Člen 30

Variabilni prejemki

1. Države članice zagotovijo, da variabilni prejemki, ki jih dodeli in izplača investicijsko podjetje, izpolnjujejo vse naslednje zahteve:

- (a) če so variabilni prejemki odvisni od uspešnosti, celoten znesek variabilnega prejemka temelji na kombinaciji ocene uspešnosti zaposlenega, zadevne poslovne enote ter splošnih rezultatov investicijskega podjetja;

- (b) pri oceni uspešnosti zaposlenih se upoštevajo finančna in nefinančna merila;
- (c) ocena uspešnosti iz točke (a) temelji na večletnem obdobju z upoštevanjem poslovnega cikla in poslovnih tveganj investicijskega podjetja;
- (d) variabilni prejemki ne vplivajo na sposobnost investicijskega podjetja zagotavljati trdno kapitalsko osnovo;
- (e) variabilni prejemki so zajamčeni le za nove zaposlene in samo za prvo leto njihove zaposlitve;
- (f) plačila, vezana na predčasno prekinitev pogodbe o zaposlitvi, izražajo doseženo uspešnost zaposlenega v določenem obdobju in ne nagrajujejo neuspešnosti ali kršitev;
- (g) paketi prejemkov, povezani z nadomestili ali odkupi iz pogodb iz prejšnje zaposlitve, so skladni z dolgoročnimi interesi investicijskega podjetja;
- (h) pri merjenju uspešnosti, na podlagi katere se izračunajo skupine variabilnih prejemkov, se upoštevajo vse vrste trenutnih in prihodnjih tveganj ter stroški kapitala in potrebna likvidnost v skladu z Uredbo (EU) ---/--- [IFR];
- (i) pri razporejanju variabilnih sestavin prejemkov v investicijskem podjetju se upoštevajo tudi vse vrste trenutnih in prihodnjih tveganj;
- (j) vsaj 50 % variabilnega prejemka je sestavljenih iz naslednjih instrumentov:
 - (1) delnic ali enakovrednih lastniških deležev, odvisno od pravne strukture zadevnega investicijskega podjetja;
 - (2) z delnicami povezanih instrumentov ali enakovrednih nedenarnih instrumentov, odvisno od pravne strukture zadevnega investicijskega podjetja;
 - (3) instrumentov dodatnega temeljnega kapitala, instrumentov dodatnega kapitala ali drugih instrumentov, ki se lahko v celoti pretvorijo v instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala ali se delno odpišejo in ustrezno odražajo kreditno kakovost investicijskega podjetja kot delujočega podjetja;
- (k) vsaj 40 % variabilnega prejemka je odloženega za obdobje treh do petih let, odvisno od poslovnega cikla investicijskega podjetja, narave njegovega poslovanja, njegovih tveganj in dejavnosti zadevnega zaposlenega, razen v primeru posebej visokega zneska variabilnega prejemka, pri katerem je delež odloženega variabilnega prejemka vsaj 60 %;
- (l) če se finančna uspešnost investicijskega podjetja poslabša ali je negativna, se variabilni prejemki zmanjšajo za do 100 %, vključno z malusom in vračilom sredstev, ob upoštevanju meril, ki jih določi investicijsko podjetje in zadevajo predvsem primere, ko:
 - (i) je zadevni zaposleni sodeloval ali bil odgovoren za ravnanje, ki je investicijskemu podjetju povzročilo znatne izgube;
 - (ii) se šteje, da zadevni zaposleni ni več sposoben in primeren;
- (m) posebne pokojninske ugodnosti so skladne s poslovno strategijo, cilji, vrednotami in dolgoročnimi interesi investicijskega podjetja.

2. Pristojni organi za namene odstavka 1 zagotovijo, da:

- (a) zaposleni iz člena 28(1) ne uporabljajo osebnih strategij varovanja pred tveganjem ali zavarovanj v zvezi s prejemki in odgovornostjo, s čimer spodbujajo načela iz odstavka 1;
 - (b) se variabilni prejemki ne izplačujejo prek družb, ki se ukvarjajo s prenosom finančnih sredstev, ali z metodami, ki spodbujajo nespoštovanje te direktive ali Uredbe (EU) ---/--- [IFR].
3. Za namene točke (j) odstavka 1 se za tam navedene instrumente uporablja ustrezna politika zadržanja, namenjena usklajevanju spodbud zaposlenega z dolgoročnejšimi interesi investicijskega podjetja, njegovih upnikov in strank. Države članice ali njihovi pristojni organi lahko omejijo vrste in oblike navedenih instrumentov ali prepovejo uporabo nekaterih instrumentov za variabilne prejemke.
- Za namene točke (k) odstavka 1 odloženi variabilni prejemki ne dospejo prej kot na „pro-rata“ osnovi.
- Za namene točke (m) odstavka 1, če zaposleni zapusti investicijsko podjetje pred upokojitveno starostjo, investicijsko podjetje pet let drži posebne pokojninske ugodnosti v obliki instrumentov iz točke (j). Če zaposleni doseže upokojitveno starost, se mu posebne pokojninske ugodnosti izplačajo v obliki instrumentov iz točke (j), pri čemer zanje velja petletno obdobje zadržanja.
4. Točki (j) in (k) odstavka 1 in tretji pododstavek odstavka 3 ne veljajo za:
- (a) investicijsko podjetje, v katerem vrednost sredstev v štiriletnem obdobju neposredno pred danim poslovnim letom v povprečju znaša 100 milijonov EUR ali manj;
 - (b) zaposlenega, katerega letni variabilni prejemki ne presegajo 50 000 EUR in ne predstavljajo več kot eno četrtno skupnih letnih prejemkov tega zaposlenega.
- Z odstopanjem od točke (a) lahko pristojni organi odločijo, da se za investicijska podjetja, katerih vrednost sredstev ne dosega praga iz točke (a), odstopanje ne uporablja zaradi narave in obsega njihovih dejavnosti, njihove notranje organizacije ali, kadar je primerno, značilnosti skupine, ki ji pripadajo.
- Z odstopanjem od točke (b) lahko pristojni organi odločijo, da se za zaposlene, katerih letni variabilni prejemki so nižji od praga iz točke (b), odstopanje ne uporablja zaradi posebnosti nacionalnih trgov v smislu praks v zvezi s prejemki ali zaradi narave odgovornosti in profila delovnih mest teh zaposlenih.
5. Države članice zahtevajo, da investicijska podjetja uporabljajo določbe iz tega člena za prejemke, dodeljene za opravljene storitve ali uspešnost po poslovnem letu, v katerem se je izvedla ocena iz člena 23(1).
6. EBA ob posvetovanju z ESMA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov za določitev razredov instrumentov, ki izpolnjujejo pogoje iz odstavka 1(j)(3).
- EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do [*devet mesecev od datuma začetka veljavnosti te direktive*].
- Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.
7. EBA ob posvetovanju z ESMA sprejme smernice za poenostavitev izvajanja odstavka 4 in zagotavljanje njegove dosledne uporabe.

Člen 31
Komisija za prejemke

1. Države članice zagotovijo, da imajo pristojni organi potrebna pooblastila za zagotovitev, da investicijska podjetja, ki se štejejo za pomembna v skladu s členom 26(4), ustanovijo komisijo za prejemke. Komisija za prejemke izvaja kompetentno in neodvisno presojanje politik in praks prejemkov ter spodbud, oblikovanih za upravljanje tveganj, kapitala in likvidnosti.
2. Države članice zagotovijo, da imajo pristojni organi potrebna pooblastila za zagotovitev, da je komisija za prejemke odgovorna za pripravo odločitev v zvezi s prejemki, vključno s tistimi, ki vplivajo na tveganje in upravljanje tveganj zadevnega investicijskega podjetja in jih sprejme upravljalni organ. Predsednik in člani komisije za prejemke so člani upravljalnega organa, ki v zadevnem investicijskem podjetju ne opravljajo nobene izvršilne funkcije. Če nacionalno pravo predvideva zastopanstvo zaposlenih v upravljalnem organu, je član komisije za prejemke tudi najmanj en predstavnik zaposlenih.
3. Komisija za prejemke pri pripravi odločitev iz odstavka 2 upošteva javni interes in dolgoročne interese delničarjev, investitorjev in drugih zainteresiranih strani v investicijskem podjetju.

Člen 32
Nadzor nad politikami prejemkov

1. Države članice zagotovijo, da pristojni organi zberejo informacije, razkrite v skladu s točkami (c), (d) in (f) člena 51 [Uredbe (EU) ---/--- [IFR]], ter jih uporabijo za primerjavo trendov in praks v zvezi s prejemki. Pristojni organi te informacije posredujejo EBA.
2. EBA na podlagi informacij, ki jih pristojni organi zagotovijo v skladu z odstavkom 1, primerja trende in prakse v zvezi s prejemki na ravni Unije.
3. EBA ob posvetovanju z ESMA objavi smernice o uporabi preudarnih politik prejemkov. Navedene smernice upoštevajo vsaj zahteve iz členov 28 do 31 in načela o preudarnih politikah prejemkov iz Priporočila Komisije 2009/384/ES⁴³.
4. Države članice zagotovijo, da investicijska podjetja pristojnim organom na zahtevo zagotovijo informacije o številu fizičnih oseb na investicijsko podjetje, ki imajo 1 milijon EUR ali več prejemkov na poslovno leto, v plačnih razredih po 1 milijon EUR, vključno z njihovimi delovnimi pristojnostmi, zadevnim poslovnim področjem in glavnimi elementi plače, bonusi, dolgoročnimi nagradami in pokojninskimi prispevki. Pristojni organi te informacije posredujejo EBA, ki jih združene po posamezni matični državi članici objavi v enotni obliki poročanja. EBA lahko ob posvetovanju z ESMA oblikuje smernice za poenostavitev izvajanja tega odstavka in zagotovitev usklajenosti zbranih informacij.

⁴³ Priporočilo Komisije 2009/384/ES z dne 30. aprila 2009 o plačnih politikah v sektorju finančnih storitev (UL L 120, 15.5.2009, str. 22).

ODDELEK 3

PROCES NADZORNIŠKEGA PREGLEDOVANJA IN OVREDNOTENJA

Člen 33

Nadzorniško pregledovanje in ovrednotenje

1. Pristojni organi pregledajo ureditve, strategije, procese in mehanizme, ki jih izvajajo investicijska podjetja za zagotovitev skladnosti s to direktivo in [Uredbo (EU) ---/--- [IFR]], ter za zagotovitev zanesljivega upravljanja in kritja tveganj ovrednotijo:
 - (a) tveganja iz člena 27;
 - (b) geografsko lokacijo izpostavljenosti investicijskega podjetja;
 - (c) poslovni model investicijskega podjetja;
 - (d) oceno systemskega tveganja ob upoštevanju ugotavljanja in merjenja systemskega tveganja na podlagi člena 23 Uredbe (EU) št. 1093/2010 ali priporočil ESRB;
 - (e) izpostavljenost investicijskih podjetij tveganju spremembe obrestne mere, ki je posledica dejavnosti iz netrgovalne knjige;
 - (f) ureditve upravljanja investicijskih podjetij in usposobljenost članov upravljalnega organa za opravljanje njihovih nalog.
2. Države članice zagotovijo, da pristojni organi določijo pogostost in intenzivnost pregledovanja in ovrednotenja iz odstavka 1 glede na velikost, systemski pomen, vrsto, obseg in zapletenost dejavnosti zadevnega investicijskega podjetja ter pri tem upoštevajo načelo sorazmernosti.
3. Države članice zagotovijo, da pristojni organi brez odlašanja obvestijo EBA o rezultatih pregledovanja, kadar pregledovanje pokaže, da lahko investicijsko podjetje predstavlja systemsko tveganje v skladu s členom 23 Uredbe (EU) št. 1093/2010.
4. Pristojni organi sprejmejo ustrezne ukrepe, če pregled in ovrednotenje iz točke (e) odstavka 1 pokažeta, da se je ekonomska vrednost lastniškega kapitala investicijskega podjetja zmanjšala za več kot 15 % temeljnega kapitala zaradi nenadne in nepričakovane spremembe obrestnih mer, kot je navedena v katerem koli od šestih nadzorniških stresnih scenarijev, ki se uporabljajo za obrestne mere, kot je določeno v [Delegirani uredbi Komisije, sprejeti na podlagi člena 98(5) Direktive 2013/36/EU].
5. Pristojni organi imajo v okviru pregledovanja in ovrednotenja iz točke (f) odstavka 1 dostop do dnevniških redov, zapisnikov in spremnih dokumentov za sestanke upravljalnega organa in njegovih komisij ter rezultatov notranjega ali zunanjega ovrednotenja uspešnosti upravljalnega organa.
6. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje delegiranih aktov v skladu s členom 54, s katerimi se natančneje določijo podrobnosti za zagotovitev, da ureditve, strategije, postopki in mehanizmi investicijskih podjetij zagotavljajo zanesljivo upravljanje in kritje tveganj. Komisija pri tem upošteva dogajanja na finančnih trgih, zlasti nastajanje novih finančnih produktov, razvoj na področju računovodskih standardov in trende, ki spodbujajo zблиževanje nadzornih praks.

Člen 34

Redno pregledovanje dovoljenja za uporabo notranjih modelov

1. Države članice zagotovijo, da pristojni organi redno in vsaj vsaka tri leta pregledajo skladnost investicijskih podjetij z zahtevami za dovoljenje za uporabo notranjih modelov iz člena 22 [Uredbe (EU) ---/----]. Pristojni organi so zlasti pozorni na spremembe poslovanja investicijskega podjetja in na uporabo modelov za nove produkte ter pregledajo in ocenijo, ali investicijsko podjetje pri navedenih modelih uporablja dobro razvite in najnovejše tehnike ter prakse. Pristojni organi zagotovijo, da se odpravijo pomembne pomanjkljivosti, ugotovljene pri kritju tveganja z notranjimi modeli investicijskega podjetja, ali sprejmejo ukrepe za ublažitev njihovih posledic, vključno z uvedbo kapitalskih pribitkov ali višjih multiplikatorjev.
2. Če veliko število preseganj iz člena 366 Uredbe (EU) št. 575/2013 za notranje modele za tržna tveganja kaže, da modeli niso ali niso več natančni, pristojni organi prekličejo dovoljenje za uporabo notranjih modelov ali uvedejo ustrezne ukrepe, s katerimi zagotovijo takojšnje izboljšanje modelov.
3. Če investicijsko podjetje, ki je pridobilo dovoljenje za uporabo notranjih modelov, ne izpolnjuje več zahtev za uporabo navedenih modelov, pristojni organi zahtevajo, da dokaže, da je učinek neizpolnjevanja zahtev nepomemben, ali da predloži načrt in rok za uskladitev z zahtevami. Če ni gotovo, da se bo s predloženim načrtom zagotovila popolna skladnost, ali če rok ni ustrezen, pristojni organi zahtevajo izboljšanje načrta.

Če ni gotovo, da bo investicijsko podjetje zagotovilo skladnost do predpisanega roka, ali če ni zadovoljivo dokazano, da so učinki neizpolnjevanja zahtev nepomembni, države članice zagotovijo, da pristojni organi odvzamejo dovoljenje za uporabo notranjih modelov ali ga omejijo na tista področja, na katerih je zagotovljena skladnost ali na katerih je mogoče skladnost doseči v ustreznem roku.

4. EBA analizira notranje modele v vseh investicijskih podjetjih in način, kako investicijska podjetja uporabljajo notranje modele za obravnavanje podobnih tveganj ali izpostavljenosti.

Da bi se spodbujale dosledne, smotrne in učinkovite nadzorniške prakse, EBA na podlagi navedene analize in v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010 pripravi smernice z merili, kako naj investicijska podjetja uporabljajo notranje modele in kako naj ti notranji modeli obravnavajo podobna tveganja ali izpostavljenosti.

Države članice spodbujajo pristojne organe, naj pri pregledu iz odstavka 1 upoštevajo navedeno analizo in smernice.

ODDELEK 4

NADZORNIŠKI UKREPI IN POOBLASTILA

Člen 35

Nadzorniški ukrepi

Pristojni organi zahtevajo, da investicijska podjetja že v zgodnji fazi sprejmejo ukrepe, potrebne za obravnavanje naslednjih težav:

- (a) investicijsko podjetje ne izpolnjuje zahtev iz te direktive ali [Uredbe (EU) ---/----[IFR]];
- (b) pristojni organi imajo dokaz, da bi lahko investicijsko podjetje v naslednjih 12 mesecih kršilo [Uredbo (EU) ---/----[IFR]] ali določbe, s katerimi se prenaša ta direktiva.

Člen 36

Nadzorniška pooblastila

1. Države članice zagotovijo, da imajo pristojni organi vsa potrebna nadzorniška pooblastila, da lahko pri opravljanju svojih nalog posegajo v dejavnosti investicijskih podjetij.
2. Za namene člena 33, člena 34(3) in člena 35 ter uporabe [Uredbe (EU) ---/----[IFR]] imajo pristojni organi naslednja pooblastila:
 - (a) da od investicijskih podjetij zahtevajo, da imajo dodatni kapital, ki presega zahteve iz člena 11 [Uredbe (EU) ---/----[IFR]], pod pogoji iz člena 37 te direktive ali da prilagodijo kapital, ki se zahteva v primeru pomembnih sprememb v poslovanju navedenih investicijskih podjetij;
 - (b) da zahtevajo okrepitev ureditev, procesov, mehanizmov in strategij, ki se izvajajo v skladu s členoma 22 in 24;
 - (c) da od investicijskih podjetij zahtevajo predstavitev načrta za uskladitev z nadzorniškimi zahtevami iz te direktive in [Uredbe (EU) ---/----[IFR]] ter določijo rok za izvedbo tega načrta in zahtevajo izboljšave načrta v zvezi z obsegom uporabe in rokom;
 - (d) da od investicijskih podjetij zahtevajo uporabo posebne politike oblikovanja rezervacij ali obravnavanja sredstev z vidika kapitalskih zahtev;
 - (e) da omejijo poslovanje, dejavnosti ali poslovno mrežo investicijskih podjetij ali zahtevajo odsvojitve dejavnosti, ki pomenijo preveliko tveganje za finančno stabilnost investicijskega podjetja;
 - (f) da zahtevajo zmanjšanje tveganja, ki je povezano z dejavnostmi, produkti in sistemi investicijskih podjetij, vključno z dejavnostmi, oddanimi v zunanje izvajanje;

- (g) da od investicijskih podjetij zahtevajo, naj omejijo variabilne prejemke kot odstotek neto prihodkov, kadar ti prejemki niso v skladu z ohranjanjem trdne kapitalske osnove;
- (h) da od in investicijskih podjetij zahtevajo, naj za povečanje kapitala uporabijo čisti dobiček;
- (i) da investicijskim podjetjem omejijo ali prepovejo razdelitve dobička ali plačila obresti delničarjem, družbenikom ali imetnikom instrumentov dodatnega temeljnega kapitala, kadar prepoved ne pomeni nastopa dogodka neplačila investicijskega podjetja;
- (j) da določijo zahteve glede dodatnega ali pogostejšega poročanja poleg tistega, ki je določeno v tej direktivi in [Uredbi (EU) ---/----[IFR]], vključno s poročanjem o kapitalu in likvidnostnih pozicijah;
- (k) da določijo posebne zahteve glede likvidnosti;
- (l) da zahtevajo dodatna razkritja na ad hoc podlagi.

Za namene točke (j) lahko pristojni organi odredijo dodatne ali pogostejše zahteve glede poročanja za investicijska podjetja samo, če se informacije, ki jih je treba poročati, ne podvajajo, in je izpolnjen eden od naslednjih pogojev:

- (a) izpolnjen je pogoj iz točke (a) ali točke (b) člena 35;
- (b) pristojni organ meni, da je treba zbrati dokaze iz člena 35(b).

Za informacije se šteje, da se podvajajo, če pristojni organ že ima iste ali vsebinsko podobne informacije, če lahko te informacije pripravi pristojni organ ali če jih lahko isti pristojni organ pridobi na druge načine in ne le tako, da jih zahteva od investicijskega podjetja. Pristojni organ ne zahteva dodatnih informacij, kadar ima na voljo informacije v drugačni obliki ali na drugačni ravni razdrobljenosti, kot so dodatne informacije, ki jih je treba poročati, ali kadar mu ta drugačna oblika ali razdrobljenost ne preprečuje priprave vsebinsko podobnih informacij.

Člen 37 *Dodatna kapitalska zahteva*

1. Pristojni organi odredijo dodatno kapitalsko zahtevo iz člena 36(2)(a) samo, kadar se na podlagi pregledov, opravljenih v skladu s členoma 35 in 36, prepričajo, da je investicijsko podjetje v katerem koli izmed naslednjih položajev:
 - (a) investicijsko podjetje je izpostavljeno tveganjem ali elementom tveganj, ki niso pokriti ali niso zadostno pokriti s kapitalsko zahtevo iz tretjega dela [Uredbe (EU) ---/---- [IFR]];
 - (b) investicijsko podjetje ne izpolnjuje zahtev iz členov 22 in 24, drugi upravni ukrepi pa verjetno ne bi zadovoljivo izboljšali ureditev, procesov, mehanizmov in strategij v ustreznem časovnem okviru;
 - (c) bonitetno vrednotenje trgovalne knjige je nezadostno, da bi investicijskemu podjetju omogočilo, da v kratkem časovnem obdobju proda svoje pozicije ali jih zavaruje, ne da bi pri tem v običajnih tržnih pogojih utrpelo večje izgube;

- (d) ovrednotenje, izvedeno v skladu s členom 34, pokaže, da bo neizpolnjevanje zahtev za uporabo dovoljenih notranjih modelov verjetno povzročilo neustrezne ravni kapitala;
 - (e) investicijsko podjetje večkrat ne vzpostavi ali vzdržuje ustrezne ravni dodatnega kapitala, kot je določeno v členu 38(1).
2. Za namene odstavka 1(a) se tveganja ali elementi tveganja obravnavajo kot nepokriti ali nezadostno pokriti s kapitalsko zahtevo iz tretjega dela [Uredbe (EU) ---/--- [IFR]] samo, če so zneski, vrste in porazdelitev kapitala, ki jih pristojni organ po nadzorniškem pregledu ocene, ki jo je izvedlo investicijsko podjetje v skladu s členom 22(1), šteje za zadostne, višji od kapitalske zahteve investicijskega podjetja, določene v tretjem delu [Uredbe (EU) ---/--- [IFR]].
- Za namene prvega pododstavka kapital, ki se šteje za zadostnega, krije vsa pomembna tveganja ali elemente takšnih tveganj, za katere ne velja posebna kapitalska zahteva. To lahko vključuje tveganja ali elemente tveganj, ki so izrecno izključeni iz kapitalske zahteve iz tretjega dela [Uredbe (EU) ---/--- [IFR]].
3. Pristojni organi določijo raven dodatnega kapitala, ki se zahteva v skladu s členom 36(2)(a), kot razliko med kapitalom, ki se šteje kot zadosten v skladu z odstavkom 2 tega člena, in kapitalsko zahtevo, določeno v tretjem delu [Uredbe (EU) ---/--- [IFR]].
4. Pristojni organi zahtevajo, da investicijska podjetja izpolnijo dodatno kapitalsko zahtevo iz člena 36(2)(a) s kapitalom ob upoštevanju naslednjih pogojev:
- (a) najmanj tri četrtine dodatne kapitalske zahteve se krije s temeljnim kapitalom;
 - (b) najmanj tri četrtine temeljnega kapitala sestavlja navadni lastniški temeljni kapital;
 - (c) navedeni kapital se ne uporablja za izpolnjevanje kapitalskih zahtev iz točk (a), (b) in (c) člena 11 [Uredbe (EU) ---/--- [IFR]].
5. Pristojni organi pisno utemeljijo odločitev o naložitvi dodatne kapitalske zahteve iz člena 36(2)(a) z jasno obrazložitvijo celovite ocene elementov iz odstavkov 1 do 4 tega člena. To v primeru iz odstavka 1(d) tega člena vključuje posebno izjavo o razlogih, zaradi katerih se šteje, da raven kapitala, določena v skladu s členom 38(1), ne zadostuje več.
6. EBA ob posvetovanju z ESMA pripravi osnutek regulativnih tehničnih standardov, v katerih določi, kako se merijo tveganja in elementi tveganj iz odstavka 2. EBA zagotovi, da so osnutki regulativnih tehničnih standardov sorazmerni glede na:
- (a) obremenitev, ki jo njihovo izvajanje predstavlja za investicijska podjetja in pristojne organe;
 - (b) možnost, da lahko višja raven kapitalskih zahtev, ki velja, kadar investicijska podjetja ne uporabljajo notranjih modelov, upraviči odredbo nižjih kapitalskih zahtev, kadar se v skladu z odstavkom 2 opravi ocena tveganj in elementov tveganja.

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do [*devet mesecev od datuma začetka veljavnosti te direktive*].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 38 *Kapitalska ustreznost*

1. Pristojni organi zagotovijo, da imajo investicijska podjetja raven kapitala, ki na podlagi člena 22 v zadostni meri presega zahteve iz tretjega dela [Uredbe (EU) ---/--- - [IFR]] in te direktive, vključno z dodatnimi kapitalskimi zahtevami iz člena 36(2)(a), da se zagotovi:
 - (a) da ciklična gospodarska nihanja ne vodijo do kršitev navedenih zahtev;
 - (b) da lahko kapital investicijskega podjetja absorbira morebitne izgube in tveganja, ugotovljena pri procesih nadzorniškega pregledovanja.
2. Pristojni organi redno pregledujejo raven kapitala, ki so jo določila posamezna investicijska podjetja v skladu z odstavkom 1 in, če je primerno, investicijskemu podjetju sporočijo ugotovitve navedenega pregleda ter morebitna pričakovanja glede prilagoditev ravni kapitala, določene v skladu z odstavkom 1.

Člen 39 *Sodelovanje z organi za reševanje*

1. Pristojni organi se posvetujejo z organi za reševanje, preden določijo kakršne koli dodatne kapitalske zahteve iz člena 36(2)(a) in preden investicijskim podjetjem sporočijo pričakovanja glede prilagoditev ravni kapitala, kot je navedeno v členu 38(2). V ta namen pristojni organi zagotovijo organom za reševanje vse razpoložljive informacije.
2. Pristojni organi obvestijo organe za reševanje o dodatnih kapitalskih zahtevah, ki se zahtevajo na podlagi člena 36(2)(a), in o pričakovanjih glede prilagoditev v skladu s členom 38(2).

Člen 40 *Zahteve glede objave*

Države članice pooblastijo pristojne organe, da:

- (a) od investicijskih podjetij zahtevajo objavo informacij iz člena 45 [Uredbe (EU) ---/--- [IFR]] več kot enkrat letno in določijo roke za objavo;
- (b) od investicijskih podjetij zahtevajo uporabo posebnih medijev in mest za objave, ki niso računovodski izkazi;
- (c) od nadrejenih oseb zahtevajo, naj vsako leto v celoti ali s sklici na ustrezne informacije objavijo opis svoje pravne strukture ter strukture upravljanja in organizacijske strukture skupine investicijskih podjetij v skladu s členom 24(1) te direktive in členom 10 Direktive 2014/65/EU.

Člen 41
Obveznost obveščanja EBA

1. Pristojni organi obvestijo EBA o:
 - (a) svojem procesu pregledovanja in ovrednotenja iz člena 33;
 - (b) metodologiji, uporabljeni za odločitve iz členov 36 do 38.
2. EBA oceni informacije, ki jih predložijo pristojni organi, za zagotovitev doslednosti procesov nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja. Za dokončanje ocene lahko od pristojnih organov zahteva dodatne informacije na sorazmeren način in v skladu s členom 37 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

EBA poroča Evropskemu parlamentu in Svetu o ravni konvergence uporabe tega poglavja med državami članicami. EBA po potrebi izvaja medsebojne strokovne preglede v skladu s členom 30 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

EBA v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010 izda smernice za pristojne organe, da na ustrezen način glede na velikost, strukturo in notranjo organiziranost investicijskih podjetij ter naravo, obseg in zapletenost njihovih dejavnosti podrobneje določijo skupne postopke in metodologije za procese nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja iz odstavka 1 in za oceno obravnavanja tveganj iz člena 27.

POGLAVJE 3

Nadzor nad izpolnjevanjem zahtev preskusa kapitala skupine

ODDELEK 1

NADZOR NAD IZPOLNJEVANJEM ZAHTEV PRESKUSA KAPITALA SKUPINE

Člen 42
Določitev nadzornika skupine

1. Države članice zagotovijo, da v primerih, ko skupino investicijskih podjetij vodi nadrejeno investicijsko podjetje Unije, nadzor nad izpolnjevanjem zahtev preskusa kapitala skupine izvaja pristojni organ, ki je izdal dovoljenje navedenemu nadrejenemu investicijskemu podjetju Unije.
2. Države članice zagotovijo, da v primerih, ko je nadrejena oseba investicijskega podjetja nadrejeni investicijski holding Unije ali nadrejeni mešani finančni holding Unije, nadzor nad izpolnjevanjem zahtev preskusa kapitala skupine izvaja pristojni organ, ki je izdal dovoljenje navedenemu investicijskemu podjetju.
3. Če imata dve ali več investicijskih podjetij, ki imajo dovoljenje v dveh ali več državah članicah, za nadrejeno osebo isti nadrejeni investicijski holding Unije ali isti nadrejeni mešani finančni holding Unije, države članice zagotovijo, da nadzor nad izpolnjevanjem zahtev preskusa kapitala skupine izvaja pristojni organ investicijskega podjetja, ki ima dovoljenje v državi članici, v kateri je bil ustanovljen investicijski holding ali mešani finančni holding.

4. Države članice zagotovijo, da nadzor nad izpolnjevanjem zahtev preskusa kapitala skupine izvaja pristojni organ investicijskega podjetja z največjo bilančno vsoto, če nadrejene osebe dveh ali več investicijskih podjetij, ki imajo dovoljenje v dveh ali več državah članicah, zajemajo več kot en investicijski holding ali mešani finančni holding z glavnimi sedeži v različnih državah članicah in je v vsaki od teh držav članic investicijsko podjetje.
5. Države članice zagotovijo, da nadzor nad izpolnjevanjem zahtev preskusa kapitala skupine izvaja pristojni organ, ki je izdal dovoljenje investicijskemu podjetju z največjo bilančno vsoto, če imata dve ali več investicijskih podjetij z dovoljenjem v Uniji za nadrejeno osebo isti investicijski holding Unije ali mešani finančni holding Unije in nobeno od teh investicijskih podjetij nima dovoljenja v državi članici, v kateri je bil ustanovljen investicijski holding ali mešani finančni holding.
6. Pristojni organi lahko sporazumno opustijo merila iz odstavkov 3 do 5, če njihova uporaba ne bi bila primerna za učinkovit nadzor nad izpolnjevanjem zahtev preskusa kapitala skupine, pri čemer se upoštevajo zadevna investicijska podjetja in pomen njihovih dejavnosti za relevantne države članice, in za nadzor nad izpolnjevanjem zahtev preskusa kapitala skupine določijo drug pristojni organ. Pristojni organi v takšnih primerih pred sprejetjem kakršne koli take odločitve nadrejenemu investicijskemu holdingu Unije ali nadrejenemu mešanemu finančnemu holdingu Unije ali investicijskemu podjetju z največjo bilančno vsoto omogočijo, da izrazi svoje mnenje o zadevni odločitvi. Pristojni organi uradno obvestijo Komisijo in EBA o vsaki taki odločitvi.

Člen 43

Zahteve glede obveščanja v izrednih razmerah

V primeru izrednih razmer, vključno z razmerami, opisanimi v členu 18 Uredbe (EU) št. 1093/2010, ali ob neugodnem razvoju dogodkov na trgih, ki bi lahko ogrozil likvidnost trga in stabilnost finančnega sistema v kateri koli državi članici, v kateri so subjekti skupine investicijskih podjetij pridobili dovoljenje, nadzornik skupine na podlagi člena 42, ob upoštevanju oddelka 2 poglavja 1 tega naslova, čim prej obvesti EBA, ESRB in druge ustrezne pristojne organe ter sporoči vse informacije, bistvene za opravljanje njihovih nalog.

Člen 44

Kolegiji nadzornikov

1. Države članice zagotovijo, da nadzornik skupine, imenovan v skladu s členom 42, ustanovi kolegije nadzornikov, da se omogoči lažje izvajanje nalog iz tega člena in zagotovi usklajevanje ter sodelovanje z ustreznimi nadzornimi organi iz tretjih držav.
2. Kolegiji nadzornikov zagotovijo okvir za nadzornika skupine ter za EBA in druge pristojne organe za:
 - (a) izvajanje nalog iz člena 43;

- (b) izmenjavo informacij med vsemi pristojnimi organi in EBA v skladu s členom 21 Uredbe (EU) št. 1093/2010 in z ESMA v skladu s členom 21 Uredbe (EU) št. 1095/2010;
 - (c) sklenitev dogovora o prostovoljnem prenosu nalog in odgovornosti med pristojnimi organi, če je primerno;
 - (d) povečanje učinkovitosti nadzora s prizadevanjem za odpravo nepotrebne podvajanja nadzorniških zahtev.
- 3. Kolegiji nadzornikov se ustanovijo tudi, če se vse podrejene družbe skupine investicijskih podjetij, ki jo vodi investicijsko podjetje Unije, nadrejeni investicijski holding Unije ali nadrejeni mešani finančni holding Unije, nahajajo v tretji državi.
- 4. EBA v skladu s členom 21 Uredbe (EU) št. 1093/2010 sodeluje na sejah kolegijev nadzornikov.
- 5. Člani kolegija nadzornikov so naslednji organi:
 - (a) pristojni organi, odgovorni za nadzor podrejenih družb skupine investicijskih podjetij, ki jo vodi investicijsko podjetje Unije, nadrejeni investicijski holding Unije ali nadrejeni mešani finančni holding Unije;
 - (b) če je primerno, nadzorni organi tretjih držav ob upoštevanju zahtev glede zaupnosti, ki so po mnenju vseh pristojnih organov enakovredne zahtevam iz oddelka 2 poglavja I tega naslova.
- 6. Nadzornik skupine, določen v skladu s členom 42, predseduje sejam kolegija in sprejema odločitve. Nadzornik skupine vse člane kolegija vnaprej obvešča o organizaciji teh sestankov ter o obravnavanih glavnih vprašanjih in dejavnostih. Nadzornik skupine tudi pravočasno obvesti vse člane kolegija o odločitvah, sprejetih na teh sejah, ali o izvedenih ukrepih.

Nadzornik skupine upošteva, da je pomembno, da nadzorniško dejavnost pri sprejemanju odločitev načrtujejo ali usklajujejo organi iz odstavka 5.

Ustanovitev in delovanje kolegijev temelji na pisnih dogovorih.
- 7. Vsak pristojni organ lahko v primeru nestrinjanja z odločitvijo, ki jo je sprejel nadzornik skupine o delovanju kolegijev nadzornikov, zadevo preda EBA in zahteva pomoč EBA v skladu s členom 19 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

EBA lahko tudi na lastno pobudo pomaga pristojnim organom v primeru spora glede delovanja kolegijev nadzornikov iz tega člena v skladu z drugim pododstavkom člena 19(1) navedene uredbe.
- 8. EBA ob posvetovanju z ESMA pripravi osnutek regulativnih tehničnih standardov za podrobnejšo opredelitev pogojev, pod katerimi kolegiji nadzornikov izvajajo svoje naloge iz odstavka 1.

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do [*devet mesecev od datuma začetka veljavnosti te direktive*].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 45
Zahteve glede sodelovanja

1. Države članice zagotovijo, da si nadzornik skupine in pristojni organi iz člena 44(5) medsebojno zagotovijo vse potrebne informacije, med drugim o:
 - (a) pravni strukturi skupine investicijskih podjetij in strukturi upravljanja skupine investicijskih podjetij, vključno z organizacijsko strukturo, ki zajema vse nadzorovane subjekte, nenadzorovane subjekte, nenadzorovane podrejene družbe in nadrejene osebe, ter pristojnih organov nadzorovanih subjektov v skupini investicijskih podjetij;
 - (b) postopkih za zbiranje informacij od investicijskih podjetij v skupini investicijskih podjetij in postopkih za preverjanje navedenih informacij;
 - (c) neugodnih dogodkih v investicijskih podjetjih ali drugih subjektih v skupini investicijskih podjetij, ki bi lahko navedenim investicijskim podjetjem resno škodovala;
 - (d) vseh pomembnih kaznih in izjemnih ukrepov, ki jih sprejmejo pristojni organi v skladu z nacionalnimi določbami o prenosu te direktive;
 - (e) določitvi posebne kapitalske zahteve v skladu s členom 36 te direktive.
2. Pristojni organi in nadzornik skupine lahko v skladu s členom 19(1) Uredbe (EU) št. 1093/2010 EBA predložijo zadeve, v katerih ustrezne informacije iz odstavka 1 niso bile nemudoma predložene ali je bila zahteva za sodelovanje, zlasti za izmenjavo zadevnih informacij, zavrnjena ali ni bila obravnavana v razumnem roku.

EBA lahko v skladu z drugim pododstavkom člena 19(1) Uredbe (EU) št. 1093/2010 in na lastno pobudo pomaga pristojnim organom razviti dosledne prakse sodelovanja.
3. Države članice zagotovijo, da se pristojni organi pred sprejetjem odločitve, ki bi lahko bila pomembna za nadzorniške naloge drugih pristojnih organov, medsebojno posvetujejo o:
 - (a) spremembah delničarske, organizacijske ali upravljalvske strukture investicijskih podjetij v skupini investicijskih podjetij, ki zahtevajo odobritev ali dovoljenje pristojnih organov;
 - (b) pomembnih kaznih, ki jih investicijskim podjetjem naložijo pristojni organi, ali katerih koli drugih izjemnih ukrepov, ki jih sprejmejo navedeni organi;
 - (c) posebnih kapitalskih zahtevah, določenih v skladu s členom 36.
4. Če nameravajo pristojni organi naložiti pomembne kazni ali sprejeti druge izjemne ukrepe, kot je navedeno v točki (b) odstavka 3, se najprej posvetujejo z nadzornikom skupine.
5. Z odstopanjem od odstavka 3 se pristojnemu organu ni treba posvetovati z drugimi pristojnimi organi v nujnih primerih ali v primerih, ko bi tako posvetovanje lahko ogrozilo učinkovitost njegove odločitve; v tem primeru pristojni organ obvesti druge zadevne pristojne organe o svoji odločitvi, da se ne bo nemudoma posvetoval z drugimi pristojnimi organi.

Člen 46

Preverjanje informacij o subjektih v drugih državah članicah

1. Države članice zagotovijo, da lahko v primeru, ko morajo pristojni organi v eni državi članici preveriti informacije o investicijskih podjetjih, investicijskih holdingih, mešanih finančnih holdingih, finančnih institucijah, družbah za pomožne storitve, mešanih holdingih ali podrejenih družbah, ki se nahajajo v drugi državi članici, vključno s podrejenimi družbami, ki so zavarovalnice, pristojni organi navedene druge države članice izvedejo preverjanje v skladu z odstavkom 2.
2. Pristojni organi, ki prejmejo zahtevek na podlagi odstavka 1, storijo eno od naslednjega:
 - (a) izvedejo preverjanje sami v okviru svojih pristojnosti;
 - (b) omogočijo pristojnim organom, ki so poslali zahtevek, da sami izvedejo preverjanje;
 - (c) zahtevajo, da preverjanje opravi revizor ali izvedenec.

Za namene točk (a) in (c) lahko pri preverjanju sodelujejo pristojni organi, ki so poslali zahtevek.

ODDELEK 2

INVESTICIJSKI HOLDINGI, MEŠANI FINANČNI HOLDINGI IN MEŠANI POSLOVNI HOLDINGI

Člen 47

Vključitev holdingov v nadzor nad izpolnjevanjem zahtev preskusa kapitala skupine

Države članice zagotovijo, da so investicijski holdingi in mešani finančni holdingi vključeni v nadzor nad izpolnjevanjem zahtev preskusa kapitala skupine.

Člen 48

Usposobljenost direktorjev

Države članice zahtevajo, da imajo člani upravljalnega organa investicijskega holdinga ali mešanega finančnega holdinga zadosten ugled in imajo ustrezno znanje, veščine in izkušnje za učinkovito opravljanje svojih nalog.

Člen 49

Mešani poslovni holdingi

1. Države članice določijo, da lahko v primerih, ko skupino investicijskih podjetij vodi mešani poslovni holding, pristojni organi, odgovorni za nadzor investicijskega podjetja:

- (a) zahtevajo, da jim mešani poslovni holding predloži vse informacije, ki bi lahko bile pomembne za nadzor navedenega investicijskega podjetja;
 - (b) nadzorujejo posle med investicijskim podjetjem ter mešanim poslovnim holdingom in njegovimi podrejenimi družbami ter zahtevajo, da ima investicijsko podjetje vzpostavljene primerne procese za upravljanje tveganj in mehanizme notranje kontrole, vključno z zanesljivimi postopki poročanja ter računovodskimi postopki za ustrezno ugotavljanje, merjenje, spremljanje in nadzor navedenih poslov.
2. Države članice določijo, da lahko njihovi pristojni organi sami ali s pomočjo zunanjih inšpektorjev izvajajo inšpekcijske preglede na kraju samem, s katerimi preverijo informacije, ki so jih dobili od mešanih poslovnih holdingov in njihovih podrejenih družb.

Člen 50

Kazni

Države članice v skladu z oddelkom 3 poglavja 2 tega naslova zagotovijo, da se upravne kazni ali drugi upravni ukrepi, ki so namenjeni prenehanju ali zmanjšanju kršitev ali obravnavanju vzrokov za take kršitve, lahko naložijo investicijskim holdingom, mešanim finančnim holdingom in mešanim poslovnim holdingom ali njihovim operativnim vodjem, ki kršijo zakone ali druge predpise, s katerim se prenaša to poglavje.

Člen 51

Ocena nadzora in drugih nadzorniških tehnik tretjih držav

1. Države članice zagotovijo, da – kadar se za investicijsko podjetje, katerega nadrejena oseba ima glavni sedež v tretji državi, ne izvaja učinkovit nadzor na ravni skupine – pristojni organi ocenijo, ali nadzorni organi tretje države nad investicijskim podjetjem izvajajo nadzor, enakovreden nadzoru, določenemu v tej direktivi in v prvem delu [Uredbe (EU) ---/---- [IFR]].
2. Če se z oceno iz odstavka 1 ugotovi, da se tak enakovredni nadzor ne uporablja, država članica za investicijsko podjetje uporabi določbe iz te direktive in [Uredbe (EU) ---/---- [IFR]] ali dovoli ustrezne nadzorniške tehnike, ki dosežejo cilje nadzora nad izpolnjevanjem zahtev preskusa kapitala skupine iz [Uredbe (EU) ---/---- [IFR]]. O navedenih nadzorniških tehnikah po posvetovanju z drugimi sodelujočimi pristojnimi organi odloči pristojni organ, ki bi bil nadzornik skupine, če bi imela nadrejena oseba sedež v Uniji. O ukrepih, sprejetih na podlagi tega odstavka, se obvestijo drugi sodelujoči pristojni organi, EBA in Komisija.
3. Pristojni organ, ki bi bil nadzornik skupine, če bi imela nadrejena oseba sedež v Uniji, lahko zlasti zahteva, da se za investicijski holding ali mešani finančni holding ustanovi sedež v Uniji in da se zanj uporabi člen 7 [Uredbe (EU) ---/---- [IFR]].

Člen 52

Sodelovanje z nadzornimi organi tretjih držav

Komisija lahko Svetu predloži priporočila za pogajanja o sporazumih z eno ali več tretjimi državami o načinu izvajanja nadzora nad izpolnjevanjem zahtev preskusa kapitala skupine s strani naslednjih investicijskih podjetij:

- (a) investicijskih podjetij, katerih nadrejena oseba ima glavni sedež v tretji državi;
- (b) investicijskih podjetij, ki se nahajajo v tretjih državah in katerih nadrejena oseba ima glavni sedež v Uniji.

NASLOV V

OBJAVA S STRANI PRISTOJNIH ORGANOV

Člen 53

Zahteve glede objave

1. Pristojni organi javno objavijo vse naslednje informacije:
 - (a) besedila zakonov in drugih predpisov ter splošne smernice, sprejete v njihovi državi članici na podlagi te direktive;
 - (b) način izvajanja opcij in diskrecijskih pravic, ki so na voljo na podlagi te direktive in [Uredbe (EU) ---/---- [IFR]];
 - (c) splošna merila in metodologije, ki jih uporabljajo pri nadzorniškem pregledovanju in ovrednotenju iz člena 33;
 - (d) zbirne statistične podatke o ključnih vidikih izvajanja te direktive in [Uredbe (EU) ---/---- [IFR]] v njihovi državi članici, vključno s številom in naravo nadzorniških ukrepov, sprejetih v skladu s členom 36(2)(a), ter upravnih kazni, naloženih v skladu s členom 16.
2. Informacije, objavljene v skladu z odstavkom 1, so dovolj izčrpne in natančne, da omogočijo smiselno primerjavo uporabe točk (b), (c) in (d) odstavka 1 s strani pristojnih organov različnih držav članic.
3. Informacije se objavijo v enotni obliki in se redno posodablajo. Dostopne so na enotnem elektronskem naslovu.

NASLOV VI DELEGIRANI IN IZVEDBENI AKTI

Člen 54 Izvajanje pooblastila

1. Pooblastilo za sprejetje delegiranih aktov se prenese na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.
2. Pooblastila za sprejetje delegiranih aktov iz členov 3(2), 27(3) in 33(6) se prenesejo na Komisijo za nedoločen čas od [datuma začetka veljavnosti te direktive].
3. Pooblastila iz členov 3(2), 27(3) in 33(6) lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. S sklepom o preklicu preneha veljati prenos pooblastila, naveden v tem sklepu. Sklep začne veljati dan po njegovi objavi v Uradnem listu Evropske unije ali na poznejši datum, ki je v njem določen. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.
4. Komisija se pred sprejetjem delegiranega akta posvetuje s strokovnjaki, ki jih imenujejo države članice, v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje.
5. Komisija takoj po sprejetju delegiranega akta o njem sočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.
6. Delegirani akt, sprejet v skladu s členi 3(2), 27(3) in 33(6) začne veljati le, če v [dveh mesecih] po predložitvi uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o navedenem aktu niti Evropski parlament niti Svet delegiranemu aktu ne nasprotujeta ali če sta pred iztekom navedenega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestila Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za [dva meseca].

Člen 55 Izvedbeni akti

Sprememba višine ustanovnega kapitala, predpisanega v členih 8 in 11(7), da se upošteva razvoj dogodkov na gospodarskem in monetarnem področju, se sprejme kot izvedbeni akt v skladu s postopkom pregleda iz člena 56(2).

Člen 56 Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga Evropski odbor za bančništvo, ustanovljen s Sklepom Komisije 2004/10/ES⁴⁴. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.
2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

⁴⁴ Sklep Komisije 2004/10/ES z dne 5. novembra 2003 o ustanovitvi Evropskega odbora za bančništvo (UL L 3, 7.1.2004, str. 36).

NASLOV VII

SPREMEMBE DRUGIH DIREKTIV

Člen 57

Spremembe Direktive 2013/36/EU

Direktiva 2013/36/EU se spremeni:

- (1) v naslovu se besede „in investicijskih podjetij“ črtajo;
- (2) člen 1 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 1

Predmet urejanja

Ta direktiva določa pravila o:

- (a) dostopu do dejavnosti kreditnih institucij;
 - (b) pooblastilih za nadzor in orodjih za bonitetni nadzor kreditnih institucij s strani pristojnih organov;
 - (c) bonitetnem nadzoru kreditnih institucij s strani pristojnih organov na način, ki je skladen s pravili iz Uredbe (EU) št. 575/2013;
 - (d) zahtevah glede objav s strani pristojnih organov na področju bonitetne ureditve in nadzora kreditnih institucij.“;
- (3) člen 2 se spremeni:
 - (a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Ta direktiva se uporablja za kreditne institucije.“;
 - (b) odstavek 2 in 3 se črtata;
 - (c) v odstavku 5 se črta točka (1);
 - (d) odstavek 6 se nadomesti z naslednjim:

„6. Subjekti iz točk (3) do (24) odstavka 5 ter iz delegiranih aktov, sprejetih v skladu z odstavkoma 5a in 5b tega člena, se štejejo za finančne institucije za namene člena 34 in poglavja 3 naslova VII.“;
 - (4) člen 3(1) se spremeni:
 - (a) točka (3) se nadomesti z naslednjim:

„(3) ‚institucija‘ pomeni institucijo iz člena 4(1)(3) Uredbe (EU) ---/- ---*[IFR],“;
 - (b) točka 4 se črta;
 - (5) člen 5 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 5

Usklajevanje znotraj držav članic

Države članice, ki imajo več kot en pristojni organ za bonitetni nadzor kreditnih institucij in finančnih institucij, sprejmejo ukrepe, potrebne za organizacijo usklajevanja med temi organi.“;

(6) vstavi se naslednji člen 8a:

„Člen 8a

Posebne zahteve za izdajo dovoljenja kreditnim institucijam iz člena 4(1)(1)(b) Uredbe (EU) št. 575/2013

1. Države članice zahtevajo, da podjetja iz člena 4(1)(1)(b) Uredbe (EU) št. 575/2013, ki so že pridobila dovoljenje na podlagi naslova II Direktive 2014/65/EU, vložijo vlogo za izdajo dovoljenja v skladu s členom 8 najpozneje na naslednje datume:

- (a) ko povprečna mesečna bilančna vsota, izračunana v obdobju dvanajstih zaporednih mesecev, preseže 30 milijard EUR; ali
- (b) ko je povprečna mesečna bilančna vsota, izračunana v obdobju dvanajstih zaporednih mesecev, nižja od 30 milijard EUR, podjetje pa je del skupine, v kateri združena bilančna vsota vseh podjetij skupine, ki opravljajo katero koli dejavnost iz točk (3) in (6) oddelka A Priloge I k Direktivi 2014/65/EU in imajo bilančno vsoto manj kot 30 milijard EUR, izračunano kot povprečje v obdobju dvanajstih zaporednih mesecev, presega 30 milijard EUR.

2. Podjetja iz odstavka 1 lahko še naprej opravljajo dejavnosti iz člena 4(1)(1)(b) Uredbe (EU) št. 575/2013, dokler ne pridobijo dovoljenja iz navedenega odstavka.

3. Z odstopanjem od odstavka 1 podjetja iz člena 4(1)(1)(b) Uredbe (EU) št. 575/2013, ki na [datum začetka veljavnosti Direktive (EU) ---/--- [IFD] minus 1 dan] opravljajo dejavnosti kot investicijska podjetja z dovoljenjem na podlagi Direktive 2014/65/EU, vložijo vlogo za dovoljenje v skladu s členom 8 v roku [1 leto + 1 dan po začetku veljavnosti Direktive (EU) ---/--- [IFD]]

4. Če pristojni organ po prejemu informacij v skladu s členom [95a] Direktive 2014/65/EU ugotovi, da se podjetju izda dovoljenje kot kreditna institucija v skladu s členom 8 te direktive, obvesti podjetje in pristojni organ, kot je opredeljen v členu 4(1)(26) Direktive 2014/65/EU, in od datuma tega obvestila prevzame postopek izdaje dovoljenja.

5. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih določi:

- (a) informacije, ki jih podjetje predloži pristojnim organom v vlogi za izdajo dovoljenja, vključno s poslovnim načrtom iz člena 10;
- (b) metodologijo za izračun pragov iz odstavka 1.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz točk (a) in (b) v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

EBA predloži zadevne osnutke tehničnih standardov Komisiji do [1. januarja 2019].“;

(7) v členu 18 se vstavi naslednja točka (aa):

„(aa) uporablja dovoljenje izključno za opravljanje dejavnosti iz člena 4(1)(1)(b) Uredbe (EU) št. 575/2013, njena povprečna bilančna vsota pa je 5 zaporednih let manjša od pragov iz navedenega člena;“;

(8) naslov IV se črta;

(9) v členu 51(1) se prvi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Pristojni organi države članice gostiteljice lahko vložijo zahtevo pri konsolidacijskem nadzorniku, kadar se uporablja člen 112(1), ali pri pristojnih organih matične države članice, da se podružnica kreditne institucije opredeli kot pomembna“;

(10) v členu 53 se odstavek 2 nadomesti z naslednjim:

„2. Odstavek 1 pristojnim organom ne preprečuje medsebojne izmenjave informacij ali posredovanja informacij ESRB, EBA ali Evropskemu nadzornemu organu (Evropski organ za vrednostne papirje in trge) (ESMA), ustanovljenemu z Uredbo (EU) št. 1095/2010 Evropskega parlamenta in Sveta, v skladu s to direktivo, Uredbo (EU) št. 575/2013, [*Direktivo (EU) ---/--- [IFD] o bonitetnem nadzoru investicijskih podjetij*], drugimi direktivami, ki se uporabljajo za kreditne institucije, členom 15 Uredbe (EU) št. 1092/2010, členi 31, 35 in 36 Uredbe (EU) št. 1093/2010 ter členoma 31 in 36 Uredbe (EU) št. 1095/2010. Za te informacije veljajo pogoji iz odstavka 1.“;

* Uredba (EU) št. 1095/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za vrednostne papirje in trge) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/77/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 84).

(11) v členu 66(1) se doda naslednja točka (aa):

„(aa) z opravljanjem vsaj ene od dejavnosti iz člena 4(1)(1)(b) Uredbe (EU) št. 575/2013 in preseganjem praga iz navedenega člena brez pridobljenega dovoljenja kot kreditna institucija.“;

(12) v členu 76(5) se črta zadnji stavek;

(13) v členu 86 se odstavek 11 nadomesti z naslednjim:

„11. Pristojni organi zagotovijo, da imajo institucije pripravljene načrte za ponovno vzpostavitev likvidnosti, ki določajo primerne strategije in ustrezne izvedbene ukrepe za obravnavanje morebitnih likvidnostnih primanjkljajev, vključno v povezavi s podružnicami, ustanovljenimi v drugi državi članici. Pristojni organi zagotovijo, da institucije vsaj enkrat letno preskušajo navedene načrte in jih posodablajo na podlagi izidov različnih scenarijev iz odstavka 8 ter posredujejo višjemu vodstvu v odobritev, da se lahko notranje politike in procesi ustrezno prilagodijo. Institucije vnaprej sprejmejo potrebne operativne ukrepe za zagotovitev, da se lahko načrti za ponovno vzpostavitev likvidnosti začnejo takoj izvajati. V primeru kreditnih institucij takšni operativni ukrepi vključujejo posedovanje zavarovanja s premoženjem, ki je takoj razpoložljivo za financiranje s strani centralnih bank. To vključuje, da je zavarovanje s premoženjem po potrebi v valuti druge države članice ali valuti tretje države, v kateri ima kreditna institucija izpostavljenosti, in kadar je potrebno za poslovanje na ozemlju države članice gostiteljice ali tretje države, valuti katere je izpostavljena.“;

(14) v členu 110 se odstavek 2 črta;

(15) v členu 114 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. V primeru izrednih razmer, vključno z razmerami, opisanimi v členu 18 Uredbe (EU) št. 1093/2010, ali ob neugodnem razvoju dogodkov na trgih, ki bi lahko ogrozil likvidnost trga in stabilnost finančnega sistema v kateri koli državi članici, v kateri imajo subjekti skupine dovoljenje ali v kateri imajo sedež pomembne podružnice iz člena 51, konsolidacijski nadzornik ob upoštevanju oddelka 2 poglavja 1 in, če je primerno, oddelka 2 poglavja I naslova IV [*Direktive (EU) ---/--- [IFD]*] Evropskega parlamenta in Sveta]* čim prej obvesti EBA in organe iz členov 58(4) in 59 ter sporoči vse informacije, bistvene za opravljanje njihovih nalog. Te obveznosti veljajo za vse pristojne organe.

* [*Direktiva (EU) ---/--- Evropskega parlamenta in Sveta z dne o*]“;

(16) člen 116 se spremeni:

(a) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

2. Pristojni organi, ki sodelujejo v kolegijih nadzornikov, in EBA, tesno sodelujejo. Zahteve glede zaupnosti iz oddelka II poglavja 1 naslova VII te direktive ter, če je primerno, oddelka 2 poglavja I naslova IV [*Direktive (EU) ---/--- [IFD]*] pristojnim organom ne preprečujejo izmenjave zaupnih informacij v okviru kolegijev nadzornikov. Ustanovitev in delovanje kolegijev nadzornikov ne vplivata na pravice in odgovornosti pristojnih organov iz te direktive in Uredbe (EU) št. 575/2013.“;

(b) odstavek 6 se nadomesti z naslednjim:

„6. V kolegijih nadzornikov lahko sodelujejo pristojni organi, odgovorni za nadzor podrejenih družb EU nadrejene institucije ali EU nadrejenega finančnega holdinga ali EU nadrejenega mešanega finančnega holdinga, in pristojni organi države članice gostiteljice, v kateri imajo sedež pomembne podružnice iz člena 51, ter po potrebi centralne banke ESCB in nadzorni organi tretjih držav ob upoštevanju zahtev glede zaupnosti, ki so po mnenju vseh pristojnih organov enakovredne zahtevam iz oddelka 2 poglavja 1 naslova VII te direktive in, če je primerno, oddelka 2 poglavja I naslova IV [*Direktive (EU) ---/--- [IFD]*].“;

(c) odstavek 9 se nadomesti z naslednjim:

„9. Konsolidacijski nadzornik ob upoštevanju zahtev glede zaupnosti na podlagi oddelka II poglavja 1 naslova VII te direktive in po potrebi oddelka 2 poglavja I naslova IV [*Direktive (EU) ---/--- [IFD]*] obvesti EBA o dejavnostih kolegija nadzornikov, tudi v izrednih razmerah, in mu sporoči vse informacije, ki so še posebej pomembne za namene nadzorniškega zblíževanja.“;

(17) v členu 125 se odstavek 2 nadomesti z naslednjim:

„2. Za informacije, pridobljene v okviru nadzora na konsolidirani podlagi, zlasti za vsako izmenjavo informacij med pristojnimi organi, kot je določeno v tej direktivi, veljajo zahteve glede varovanja poklicne skrivnosti, ki so vsaj

enakovredne tistim iz člena 53(1) te direktive za kreditne institucije oziroma iz člena 13 [Direktive (EU) ---/--- [IFD]].“;

- (18) v členu 128 se črta drugi pododstavek;
- (19) v členu 129 se črtajo odstavki 2, 3 in 4;
- (20) v členu 130 se črtajo odstavki 2, 3 in 4;
- (21) v členu 143(1) se točka (d) nadomesti z naslednjim:

„(d) brez poseganja v določbe iz oddelka II poglavja 1 naslova VII te direktive in, če je primerno, določbe iz oddelka 2, poglavja 1 naslova IV [Direktive (EU) ---/--- [IFD]], zbirne statistične podatke o ključnih vidikih izvajanja bonitetnega okvira v vsaki državi članici, vključno s številom in naravo nadzorniških ukrepov, sprejetih v skladu s členom 102(1)(a), ter upravnih kazni, naloženih v skladu s členom 65.“.

Člen 58 *Spremembe Direktive 2014/65/EU*

Direktiva 2014/65/EU se spremeni:

- (1) v členu 8 se točka (a) nadomesti z naslednjim:

„(a) ne izpolnjuje več pogojev, pod katerimi je bilo dovoljenje izdano, kot je skladnost s pogoji iz [Uredbe (EU) ---/--- [IFR]];“;
- (2) člen 15 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 15 *Dotirani ustanovitveni kapital*

Države članice zagotovijo, da pristojni organi ne izdajo dovoljenja, če investicijsko podjetje nima dovolj ustanovitvenega kapitala v skladu z zahtevami člena 8 [Direktive (EU) ---/--- [IFD]] ob upoštevanju narave zadevnih investicijskih storitev ali poslov.“;

- (3) člen 41 se nadomesti z naslednjim:

Člen 41 **Izdaja dovoljenja**

„1. Pristojni organ države članice, v kateri je podjetje iz tretje države ustanovilo ali namerava ustanoviti podružnico, izda dovoljenje šele, če se pristojni organ prepriča, da:

- (a) so izpolnjeni pogoji iz člena 39; in
- (b) bo podružnica podjetja iz tretje države lahko izpolnjevala določbe iz odstavkov 2 in 3.

Pristojni organ obvesti podjetje iz tretje države o izdaji ali zavrnitvi izdaje dovoljenja v šestih mesecih po predložitvi popolnega zahtevka.

2. Podružnica podjetja tretje države, ki ima dovoljenje v skladu z odstavkom 1, izpolnjuje obveznosti iz členov 16 do 20, 23, 24, 25 in 27, člena 28(1) in členov 30, 31 in 32 te direktive ter členov od 3 do 26 Uredbe (EU) št. 600/2014 in ukrepov, sprejetih v skladu z navedenimi akti, ter je predmet nadzora pristojnega organa v državi članici, v kateri je bilo dovoljenje izdano.

Države članice ne naložijo nobenih dodatnih zahtev glede organizacije in poslovanja podružnice v zvezi z zadevami iz te direktive ter podružnic podjetij iz tretjih držav ne obravnavajo prednostno v primerjavi s podjetji Unije.

Države članice zagotovijo, da pristojni organi letno obveščajo ESMA o številu podružnic podjetij iz tretjih držav, dejavnih na njihovih ozemljih.

3. Podružnica podjetja iz tretje države, ki ima dovoljenje v skladu z odstavkom 1, pristojnemu organu iz odstavka 2 vsako leto sporoči naslednje informacije:

- (a) obseg in področje storitev in dejavnosti, ki jih izvaja podružnica v tej državi članici;
- (b) promet in skupno vrednost sredstev, ki ustrezajo storitvam in dejavnostim iz točke (a);
- (c) podroben opis ureditev za zaščito vlagateljev, ki so na voljo strankam podružnice, vključno s pravicami teh strank, ki izhajajo iz odškodninske sheme za vlagatelje iz člena 39(2)(f);
- (d) politiko in ureditve upravljanja tveganj, ki jih podružnica uporablja za storitve in dejavnosti iz točke (a).

4. Pristojni organi iz odstavka 2, pristojni organi subjektov, ki so del iste skupine, ki ji pripadajo podružnice podjetij iz tretjih držav z dovoljenjem v skladu z odstavkom 1, ter ESMA in EBA tesno sodelujejo, da zagotovijo, da se vse dejavnosti te skupine v Uniji celovito, dosledno in učinkovito nadzorujejo v skladu s to direktivo, Uredbo (EU) št. 600/2014, Direktivo 2013/36/EU, Uredbo (EU) št. 575/2013, Direktivo [*Direktiva (EU) ---/---* [IFD]*] in Uredbo [*Uredba (EU) ---/---* [IFR]*].

5. ESMA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih so podrobneje določene informacije iz odstavka 3.

ESMA te osnutke regulativnih tehničnih standardov Komisiji predloži do [vstaviti datum].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1095/2010.

6. ESMA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov, v katerih določi obliko, v kateri se nacionalnim pristojnim organom poročajo informacije iz odstavka 3.

ESMA te osnutke izvedbenih tehničnih standardov Komisiji predloži do [vstaviti datum].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1095/2010.“;

(4) v členu 81(3) se točka (a) nadomesti z naslednjim:

„(a) za preverjanje, da so pogoji, ki veljajo za začetek poslovanja investicijskih podjetij, izpolnjeni, in za omogočanje spremljanja vodenja

tega poslovanja, administrativnih in računovodskih postopkov ter mehanizmov notranje kontrole;“;

(5) vstavi se naslednji člen 95a:

„Člen 95a

Prehodne določbe za izdajo dovoljenj kreditnim institucijam iz člena 4(1)(1)(b) Uredbe (EU) št. 575/2013

Pristojni organi obvestijo pristojni organ iz člena 8 Direktive 2013/36/EU, če predvidena bilančna vsota podjetja, ki je zaprosilo za izdajo dovoljenja na podlagi naslova II te direktive pred [datum začetka veljavnosti Direktive (EU) - --/---- [IFD]] za izvajanje dejavnosti iz točk (3) in (6) oddelka A Priloge I, presega 30 milijard EUR, in o tem obvesti prosilca.“.

NASLOV VIII PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

Člen 59

Prehodne določbe

1. Države članice zagotovijo, da investicijska podjetja, razen tistih iz odstavka 2, ki so obstajala na dan 1. januarja 20xx [datum začetka veljavnosti te direktive] ali pred tem datumom in katerih ustanovni kapital ne dosega ravni iz člena 8, zagotovijo skladnost z navedenim členom najpozneje do [pet let od datuma začetka veljavnosti te direktive] z letnim povečanjem v višini 5 000 EUR.
Če letno povečanje, določeno v prvem pododstavku, ne zadostuje, da bi investicijsko podjetje ob izteku petletnega obdobja doseglo zahtevano raven ustanovnega kapitala, države članice dovolijo dodatno prehodno obdobje največ petih let. Pristojni organi določijo letne zneske, ki se uporabljajo v navedenem dodatnem prehodnem obdobju.
2. Države članice zagotovijo, da trgovci z blagom zagotovijo skladnost z določbami člena 8 najpozneje do [pet let po datumu začetka veljavnosti te direktive.]

Člen 60

Pregled

Komisija v tesnem sodelovanju z EBA in ESMA do [tri leta po datumu začetka uporabe te Direktive in Uredbe (EU) ---/---- [IFR]] predloži poročilo Evropskemu parlamentu in Svetu, po potrebi skupaj z zakonodajnimi predlogi, o:

- (a) določbah o prejemkih iz te direktive in Uredbe (EU) ---/---- [IFR];
- (b) učinkovitosti ureditve za izmenjavo informacij na podlagi te direktive;
- (c) sodelovanju Unije in držav članic s tretjimi državami pri uporabi te direktive in Uredbe (EU) ---/---- [IFR];
- (d) izvajanju te direktive in Uredbe (EU) ---/---- [IFR] za investicijska podjetja na podlagi njihove pravne strukture ali modela lastništva.

Člen 61
Prenos

1. Države članice do [18 mesecev po datumu začetka veljavnosti te direktive] sprejmejo in objavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo.
2. Države članice navedene predpise uporabljajo od [datuma začetka uporabe Uredbe (EU) ---/--- [IFR]].
3. Države članice sporočijo Komisiji in EBA besedilo določb nacionalnega prava, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.
Če dokumentacija, ki spremlja obvestilo o ukrepih za prenos, ki jih določijo države članice, ne zadostuje, da bi bilo mogoče v celoti oceniti skladnost določb o prenosu z nekaterimi določbami te direktive, lahko Komisija na zahtevo EBA za izvajanje nalog iz Uredbe (EU) št. 1093/2010 ali na lastno pobudo zahteva, da države članice zagotovijo podrobnejše informacije o prenosu in izvajanju navedenih določb in te direktive.
4. Določbe iz odstavka 1 se sklicujejo na to direktivo ali imajo takšen sklic naveden ob uradni objavi.

Člen 62
Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Za namene nadzora in reševanja investicijskih podjetij se sklicevanja na Direktivo 2013/36/EU v drugih aktih Unije štejejo za sklicevanja na to direktivo.

Člen 63
Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju,

Za Evropski parlament
Predsednik

Za Svet
Predsednik